

OP ONDERWIJS BESPAAR JE NIET!

SOLO

Alleen wonen is in opmars

EEN STERKE PARTIJ

Een aantrekkelijk alternatief
voor het asociale beleid

Kd.

dag van de lokale betrokkenheid

13 december • Vooruit, Gent

de dag na het Festival van de Gelijkheid

- Neem bruikbare ideeën mee naar huis voor uw lokale werking
- Deel de beste voorbeelden van actie, werving en communicatie
- Voor iedereen die lokaal betrokken is bij sp.a

meer op www.s-p-a.be/lokaalbetrokken

NOTEER OOK DIT IN UW AGENDA

NATIONALE NIEUWJAARSRECEPTIE
JUBILEUMZAAL LEUVEN

ZONDAG 18 JANUARI 2015 ★ 11U TOT 14U

NATIONALE LEDENDAG
PLOPSALAND DE PANNE

ZONDAG 31 MEI 2015

Met *Het einde van de geschiedenis en de laatste mens* voorspelde Francis Fukuyama het einde van de grote ideologische tegenstellingen. De Muur van Berlijn was gevallen, de Koude Oorlog gaan liggen en de links-rechts tegenstelling mochten we definitief begraven. Dat was in 1992, toen ik mijn sociaal engagement voor het eerst politiek probeerde te vertalen bij de Jongsocialisten. Nu, 22 jaar later, stellen we vast dat de Amerikaan de verkeerde conclusies trok. Het contrast tussen de manier waarop links de samenleving wil organiseren en de visie van rechts daarop, is in de realiteit groter dan ooit. Dat blijkt overduidelijk uit het Vlaamse regeerakkoord, dat opgebouwd is rond het principe van financiële drempels voor gemeenschappelijke voorzieningen, voor zaken die we met zijn allen delen. Voorzieningen zoals onderwijs of openbaar vervoer, waar we bovendien al een keer voor betaalden via de belastingen. Een gebrek aan respect voor wie 'normaal' moet rondkomen of niet meekan, is ook federaal de rode draad.

Met enige vertraging resulteert de bankencrisis in een bewustwording over de gaten in het rechtse economische verhaal. Zo is het jaren geleden dat een kwaliteitskrant in Vlaanderen een hele week aandacht besteedde aan ongelijkheid. Wereldwijd groeit ook de verontwaardiging over de aangerichte ravage. De geschiedenis is wel degelijk herbegonnen. Fundamentele debatten gaan alleen maar in belang toenemen.

Ook in Vlaanderen. Zo zijn we er de voorbije jaren in geslaagd om ons sociaal weefsel in crisistijd te vrijwaren. De ongelijkheid en armoede in ons land zijn bij de laagste in West-Europa. Daarvoor mogen we ons op de borst

kloppen. Maar verkiezingen hebben we er vooralsnog niet mee gewonnen. Misschien wel omdat we 'al besturend' te vaak het compromis hebben verdedigd - en te weinig de achterliggende waarden.

Ook in Vlaanderen moet links een inhaalrace lopen en opnieuw aantonen dat de problemen van vandaag niet het gevolg zijn van teveel maar eerder van te weinig solidariteit. Samenwerken is de enige manier om vooruit te gaan, niet alleen voor 'oude' problemen zoals pensioenen en gezondheidszorg, maar evengoed ook voor nieuwe vraagstukken zoals duurzaamheid en geluk. Samen betekent ook dat we ook luisteren. Naar de massa geëngageerde mensen die een deel van onze bekommernissen delen. In de politiek, bij scouts of Chiro, seniorenverenigingen, cultuurspelers, werknemersorganisaties en, waarom niet, werkgevers. Het is samen met hen dat we de toekomst bouwen.

Onze **vernieuwingsoperatie Crescendo** wil **sp.a** laten uitgroeien tot een open, betrokken en toekomstgerichte beweging met duidelijke standpunten. Alleen zo kunnen we ook in de toekomst een toonaangevende rol blijven spelen in politieke en maatschappelijke discussies. Alleen zo kunnen we straks ook weer verkiezingen winnen en mee de geschiedenis van morgen schrijven.

Bruno

pagina 6

pagina 12

pagina 15

pagina 35

Reacties Grasmart 105/37,
1000 Brussel, Tel 02/552 02 00,
Kd@s-p-a.be, www.s-p-a.be
colofon Magazine voor de leden
van **sp.a**, nr. 32/2014 - 7de
jaargang - Verschijnt 4 x per jaar
Verantwoordelijke uitgever Dirk
Van der Maelen Hoofdredactie
Miranda Maes Opmaak en
concept **sp.a** grafische dienst
Drukkerij All In Media Werkten
mee aan dit nummer Laurent
Vandensande, Iris Strouven,
Luc Vandamme

Deze brochure is gedrukt op Con-
dat silk. Condat beschikt over een
PEFC- en FSC™- gecertificeerd
controlesysteem voor papier en pulp.
Deze boscertificeringen garanderen
dat Condat gebruik maakt van pulp
die gemaakt is van vezels afkomstig
uit duurzaam beheerde bossen,
waarbij voldaan wordt aan verschil-
lende ecologische, economische en
sociale criteria. Door het gebruik van
dit soort papier draagt ook **sp.a** zijn
steentje bij tot het behoud van de
bossen.

PARTIJVERNIEUWING

6-9

Een krachtdadige en sterke partij

Onze partij vernieuwt, inhoudelijk en qua werking en organisatie. Want een aantrekkelijk sociaal-democratisch alternatief voor het asociale beleid van de federale en Vlaamse regering is broodnodig.

STANDPUNT

12-14

Besparen op onderwijs is altijd fout

Elke euro die we investeren in onderwijs, verdienen we later dubbel en dik terug.

38-39

Meer betalen voor minder openbaar vervoer

Hogere tarieven en minder dienstverlening bij De Lijn. De logica ontgaat ons.

DOSSIER

15-17

Pascal Smet zet Brussel in beweging

Meer fietsers en voetgangers maken onze hoofdstad aangenamer en levendiger.

24-28

Voor factuurregering-Bourgeois zijn mensen niet meer dan een kostenplaatje

Prijsstijgingen voor kinderopvang, onderwijs, openbaar vervoer, water en elektriciteit, besparigen op kindergeld, welzijn en cultuur... De nieuwe Vlaamse regering hakt er niet naast.

INTERVIEW

18-20

Eén op drie huishoudens bestaat uit één persoon

Alleenwoners vormen een onzichtbare groep, stelt journalist Nathalie Le Blanc vast.

KORT NIEUWS

30-31

Betaal maximum 6 euro bij de dokter

Bijna 25 euro moeten ophoesten schrikt mensen af.

Verder: Kerncentrales zijn het probleem, niet de oplossing

PROVINCIAAL NIEUWS

32-34

Limburg zegt nee tegen schaliegas

Boorkraters, fracking, vervuild grondwater en verontreinigde bodems? Nee bedankt! Verder: Draaiboek pakt dwaalgedrag dementen aan

INTERNATIONAAL

35-37

Stop de voedselverspilling

Wereldwijd wordt een derde van het voedsel verspild - en daar kan u iets aan doen.

VARIA

10-11

Een dag uit het leven van Tine Soens

29

Lid van de maand

40

Battery running low

43

Nevenorganisaties

pagina 18

fotoreportage pagina 21

Onder de naam **Crescendo** heeft **sp.a** op de fractiedagen in Nieuwpoort haar vernieuwingsoperatie op de rails gezet. “Samen hebben we op een open en constructieve manier de organisatie en werking van onze partij tegen het licht gehouden, net als de vertaling van onze waarden in inhoudelijke standpunten”, zegt voorzitter Bruno Tobback. De volgende maanden is het aan u.

Een krachtdadige en betrokken partij

De afgelopen maanden heeft onze partij volop gewerkt aan vernieuwing, op drie sporen. Onder leiding van **Ingrid Lieten** werd het organisatorische aspect bekeken, **John Crombez** en **Joke Quintens** bogen zich over de fractiewerking en **Freya Van den Bossche** over de inhoud. In Nieuwpoort legden ze na een gespreksronde met mandatarissen, medewerkers, deskundigen en sympathisanten hun conclusies en aanbevelingen voor.

Voorzitter **Bruno Tobback**: “De conclusie uit onze oefening is duidelij-

lijk: we moeten uit onze comfortzone treden en breed gaan. Dat proces noem ik graag ‘vervellen’.”

Meer geluk en duurzaamheid

Inhoudelijk moet **sp.a** de sociale welvaartsstaat en de verworvenheden ervan blijven verdedigen. We bouwen verder op onze basisbeginselen gelijkheid, vrijheid en verbondenheid, zo stelde Freya Van den Bossche. “Maar we moeten ook breder gaan. Onze welvaart is de afgelopen vijftig jaar toegenomen, maar dat heeft zich niet vertaald in geluk. Die band tussen welvaart en geluk herstellen is een

van de grootste politieke uitdagingen van onze tijd.”

Duurzaamheid wordt een tweede sleutelbegrip in het vernieuwingsproces van **sp.a**. “De verandering van ons klimaat, minder schone lucht of water en het schaarser worden van natuurlijke grondstoffen vormen een even prangend probleem. Ook dat willen we in ons verhaal uitdragen”, zegt Freya Van den Bossche.

Een betere organisatie

Om dat verhaal optimaal te brengen moet **sp.a** ook het organisatorische aspect opnieuw bekijken, een oefening die Ingrid Lieten in goede banen

Een aantrekkelijk alternatief
voor het asociale beleid

leidt. “Uit talrijke gesprekken heb ik geleerd dat er veel goesting is om ons enthousiasme in betere resultaten te vertalen”, zegt Ingrid Lieten. “Tijdens de fractiedagen stelde ik een eerste analyse van onze organisatie voor. **De volgende weken en maanden gaan we onze leden en sympathisanten om input vragen.**”

Tot slot namen John Crombez en Joke Quintens de werking van de verschillende **sp.a**-fracties onder de loep. Zij deden ook meteen concrete voorstellen om die werking te verbeteren. “Als oppositiepartij ver-

andert de rol van onze parlementaire fracties fundamenteel. We willen nog meer gehoord worden en zichtbaar zijn. Kritisch, maar ook opbouwend. Dit bereiken we enkel door als een geoliede machine in het maatschappelijk debat te staan.”

Betrokken en daadkrachtig

Bruno Tobback: “We moeten onze waarden aanvullen en vertalen naar onze organisatie en vooral naar de buitenwereld. Dat doe je niet in één

keer, maar stap per stap. Samen. Alleen zo wordt **sp.a** een betrokken en daadkrachtige partij die appelleert aan wat er leeft in de samenleving. Het is absoluut nodig een breed en aantrekkelijk sociaal-democratisch alternatief te bieden voor het harde, asociale beleid van de federale en Vlaamse regering. We leggen de lat hoog en we gaan er met veel goesting aan werken.” ●●●

Geluk en duurzaamheid horen ook in ons verhaal

Freya Van den Bossche en haar team bogen zich over het inhoudelijke gedeelte. Ze kwamen tot de conclusie dat onze basisbeginselen gelijkheid, vrijheid en verbondenheid niet langer volstaan.

Freya Van den Bossche: “Uit allerlei geluksonderzoeken blijkt dat wij de afgelopen vijftig jaar samen veel welvarender geworden zijn, maar dat heeft zich niet vertaald in meer geluk. De band tussen welvaart en geluk herstellen is een van de grootste politieke uitdagingen van onze tijd.”

“Een andere, even groot politiek probleem is de verandering van ons klimaat als gevolg van CO2-uitstoot, en het schaarser worden van schone lucht,

proper water en natuurlijke hulpbronnen. Wat de aarde te bieden heeft, is eindig. Toch blijven we onze planeet uitputten alsof er geen morgen is. Dat valt niet meer te verenigen met de waarde van verbondenheid of solidariteit.”

“Onze taak als socialisten is niet alleen om de sociale welvaart te verdedigen. Onze taak is breder dan dat. Wij moeten ook zorgen dat mensen weer makkelijker de weg naar hun geluk vinden. Wij moeten ook zorgzaam omgaan met de schaarse grondstoffen, want zonder is ons leven niet mogelijk.”

Op het visiecongres van Leuven, vorig jaar, kreeg **sp.a** een nieuwe beginsel-

verklaring. De immateriële politieke doelstelling van ‘een goed leven voor iedereen’ werd daarin opgenomen. Ook duurzaamheid werd uitdrukkelijk vermeld.

“Onze taak is breder dan alleen de sociale welvaart verbeteren”

Van den Bossche: “Deze oefening is complementair aan de teksten van Leuven. We gaan er de volgende weken en maanden op verder broeden, zodat duurzaamheid en geluk - naast gelijkheid, vrijheid en verbondenheid - ook echt tot het DNA gaan behoren van het Vlaamse socialisme.” •

Wij hebben een sterke organisatie nodig

Hoe werken wij als partij? Voelt iedereen zich voldoende betrokken? Zijn we eigenlijk wel goed georganiseerd? Bereiken we met onze communicatie voldoende mensen? Draait onze machinerie optimaal? Met die vragen ging Ingrid Lieten de afgelopen maanden de boer op.

Tijdens haar Ronde van Vlaanderen sprak ze met federaties, vakbondsafgevaardigden, Jongsocialisten, geëngageerde partijleden en mandatarissen. “De conclusie was dat onze partij soms geraakt is, maar nooit

gekraakt”, zegt Ingrid Lieten. “Er is vooral veel goesting om beter te doen, om er tegenaan te gaan.”

“Tijdens de fractiedagen heb ik een eerste analyse gebracht van onze sterkten en zwakten. De volgende maanden wil ik met al deze analyses ook de input van onze leden vragen. Dit najaar wil ik met concrete thema’s verder aan de slag. Daarvoor heb ik de hulp nodig van leden en sympathisanten. Ik roep hen op hun stem te laten horen.”

“Onze organisatie met al haar leden en sympathisanten de juiste richting uit krijgen, met grote en kleine aanpassingen, zal niet eenvoudig zijn, maar het gaat ons ook energie geven en vooral sterker maken.” •

Alle hulp is welkom! Als u ideeën hebt of een bijdrage wil leveren - hoe klein ook - aarzel dan niet: stuur een mailtje met als onderwerp ‘Crescendo’ naar ingrid.lieten@limburg.s-p-a.be

Fracties zijn de zichtbare voorhoede van sp.a

Onder de rechtse coalities gaat het beleid een heel andere richting uit. Dit sterkt ons alleen maar in onze overtuiging dat we samen beter kunnen. “De fracties spelen een cruciale rol om die overtuiging uit te dragen”, zeggen John Crombez en Joke Quintens. “Onze parlementsleden vertolken onze standpunten in het parlement, maar ook in de media en in onze steden en wijken. Zij zijn de zichtbare voorhoede van sp.a.”

Hoe kunnen we de werking van onze fracties - ook in Europa en Brussel, waar **sp.a** mee bouwt aan een solidaire en vooruitstrevende samenleving - verbeteren? Hoe halen we het beste uit onze parlementsleden? Hoe geven we

vorm aan een sterke oppositie? John Crombez en Joke Quintens voerden hierover meer dan honderd gesprekken en ontvingen een dertigtal nota’s, met als belangrijke conclusie: de fracties functioneerden de afgelopen jaren niet goed genoeg.

John Crombez: “Beter presterende fracties zijn noodzakelijk voor een betere partij. We stellen hervormingen voor waarmee **sp.a**, de grootste Vlaamse oppositiepartij, ook daadwerkelijk de leader of the opposition kan worden. In de Kamer, in het Vlaams Parlement en in de samenleving.”

Joke Quintens: “Onze nota bestaat daarom uit twee delen: de belangrijk-

ste bevindingen en een reeks voorstellen waarmee de fracties onze ambities kunnen waarmaken.”

“sp.a moet de leader of the opposition worden”

Op de fractiedagen konden de fracties zich al meteen over enkele voorstellen buigen. Sommige brengen we al onmiddellijk in de praktijk, andere voorstellen hebben nood aan een bredere discussie. De rode draad is hoe dan ook: samen kunnen we beter, laten we de komende jaren echt als een geoliede machine draaien! •

een dag uit het leven van

Tine Soens

7u: Ontbijt en de kranten doornemen.

9u: Met de ploeg in Kortrijk de komende week overlopen.

10.30u: Snel een koffie bij de Koffiequeen voor ik naar Brussel vertrek.

12u: Het uitzicht vanuit mijn bureau.

14u: Septembeerklaring van de Vlaamse regering. Als jongste mag ik even secretaris zijn.

16u: Een pak persbelangstelling voor de traditionele groepsfoto.

17.30u: Met de trein terug naar Kortrijk.

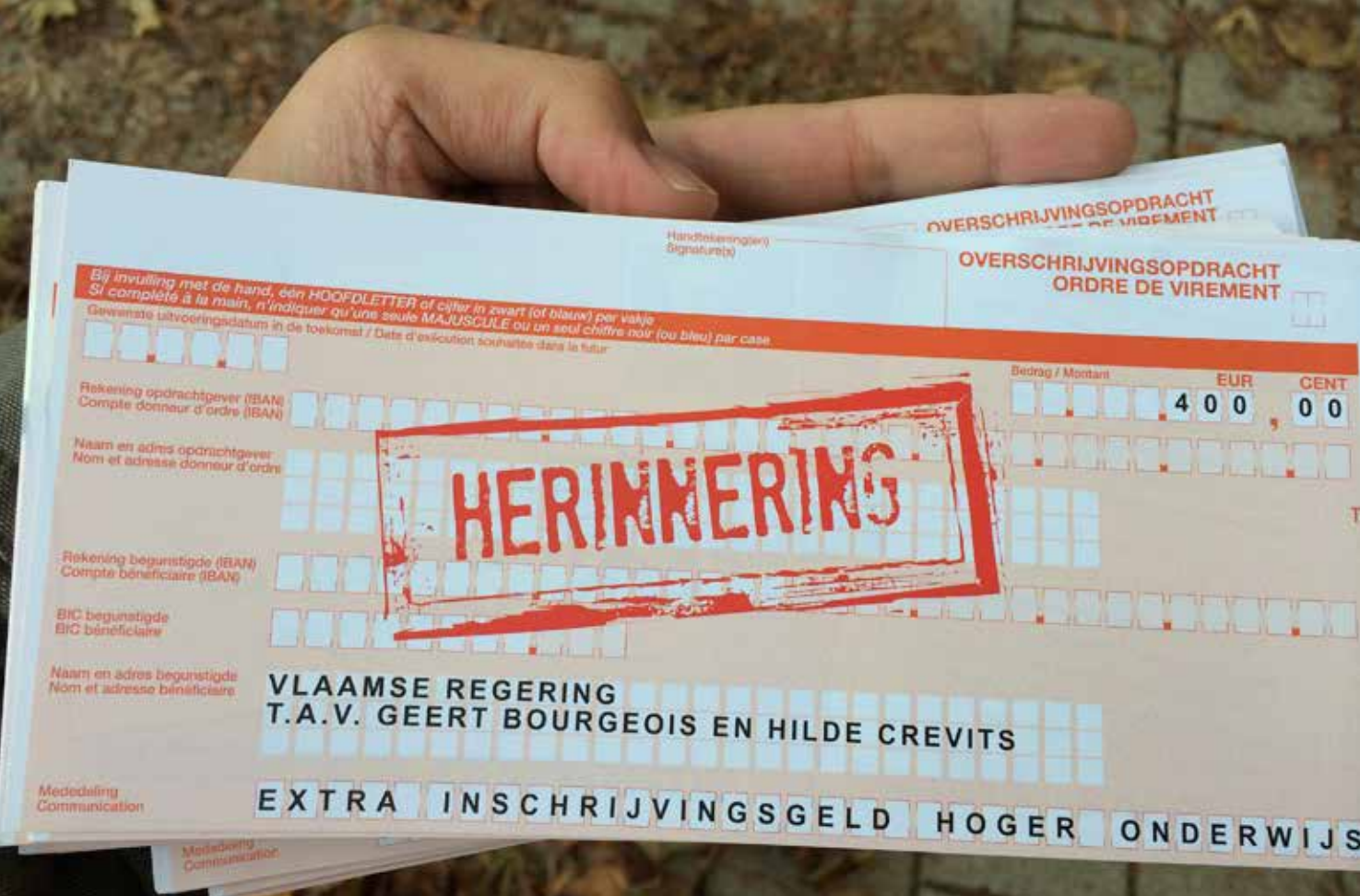

20.30u: Vergadering met de Jongsocialisten om de actie tegen besparingen in het hoger onderwijs voor te bereiden.

22u: Nog wat lezen om de dag mee af te sluiten.

EINDE

EEN REKENING DIE KLOPT VOOR EEN GENERATIE ZONDER TOEKOMST

Waarom kiest de nieuwe Vlaamse regering ervoor liefst 100 miljoen euro per jaar te schrappen in het hoger onderwijs, terwijl ze tegelijk de ambitie heeft om Vlaanderen 'tegen 2020 naar de Europese top-5 te loodsen op het vlak van welvaart en welzijn'? Voorzitter **Bruno Tobback** en Jongsocialisten-voorzitter **Sanne Doms** uiten hun bezorgdheid.

Bruno Tobback
sp.a-voorzitter

Sanne Doms
voorzitter Jongsocialisten

Een tik op de vingers. Zo strafte de meester in de vorige eeuw stoute leerlingen. Het onderwijsrapport van de OESO over ons land is een even harde tik: we verliezen stilaan onze plek in de Europese kopgroep.

Nochtans toont hetzelfde rapport aan dat het loont om zoveel mogelijk jongeren in het hoger onderwijs te krijgen. Niet alleen voor hen, maar voor de hele samenleving. Reden te meer om niet te besparen op hoger onderwijs en de toegang voor een groot deel van onze jongeren zeker niet te bemoeilijken.

Er is maar één optie

Wie hoger onderwijs genoten heeft, leeft veel vaker in goede gezondheid, heeft meer zelfvertrouwen en vertrouwen in de medemens, investeert vrijwillig meer in ons zo geroemde sociale weefsel, zit veel minder vaak zonder job en de job betaalt ook beter. Bovendien tonen studies aan dat veel jongeren in het hoger onderwijs en een sterke economie samengaan: een beter opgeleide bevolking staat garant voor meer innovatie, hoogwaardige producten en diensten, en dus een veel hogere concurrentiekracht. Elke euro die we investeren in ons onderwijs verdienen we later dubbel en dik terug.

Waarom dan maakt de nieuwe Vlaamse regering de keuze om liefst 100 miljoen euro per jaar te schrappen in het hoger onderwijs? Wie niet verder komt dan het magere excuus 'elk departement moet een inspanning doen, dus ook onderwijs moet besparen', doet niet alleen al die getalenteerde maar weinig gefortuneerde jongeren onrecht aan, maar hypothekeert meteen ook de toekomst van onze hele samenleving. Hoe moeilijk kan het zijn om duidelijke keuzes te maken, als er eigenlijk maar één optie is?

Gelijke toegang tot onderwijs?

Besparen op de kwaliteit van en de toegang tot onderwijs is altijd een foute keuze. Door het eenzijdige besparingsbeleid van de nieuwe Vlaamse regering kunnen universiteiten en hogescholen niet anders dan hun inschrijvingsgeld drastisch optrekken én knippen in hun werking. Zo evolueren we naar een verregaande economisering van ons meest kostbare goed - het recht op kennis - en varen we naar een tweestromenland, met één deel van de bevolking dat het geld en de facturen zonder probleem kan betalen en een ander voor wie diezelfde facturen onoverkomelijk zijn.

Voor die tweede groep hoeft dat geen probleem te zijn, luidt de rechtse logica: de studietoelagen zullen we verbreden en verhogen. Maar impliceert dat dan net niet dat je meer geld moet vrijmaken in plaats van te besparen?

Een studielening dan maar? Ook daar bepaalt het loon van je ouders hoeveel je moet lenen, waardoor studenten met minder rijke ouders uiteindelijk afstuderen met een veel grotere schuld. Bovendien klopt het niet dat zo iedereen gelijke toegang tot onderwijs krijgt. Onderzoek heeft aangetoond dat meer dan 20.000

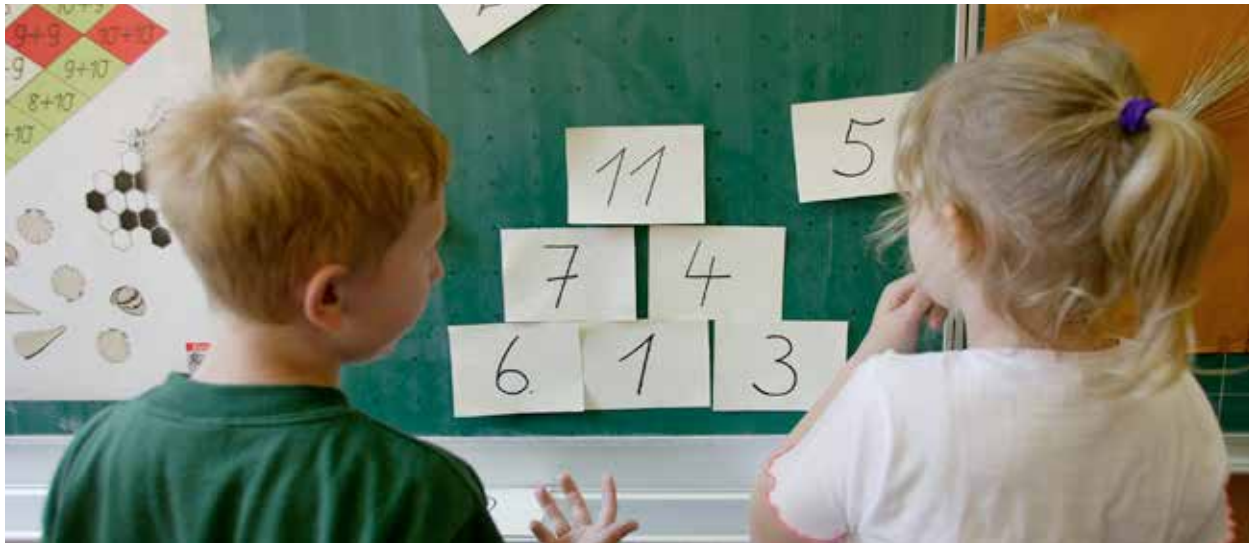
Elke euro die we investeren in ons onderwijs, verdienen we later dubbel en dik terug

studenten in Vlaanderen nooit verder gestudeerd zouden hebben, als ze daarvoor een lening hadden moeten aangaan. Studieleningen creëren dus ongelijkheid. Opnieuw loop je zo heel wat talent mis en opnieuw heeft dat gevolgen voor de hele samenleving.

Wij zijn ongerust. Het is net mooi om na te streven dat universitair onderwijs vandaag binnen het bereik ligt van elk kind dat over de talenten beschikt om verder te studeren. En dat heeft voor een groot stuk te maken met de bewust laag gehouden financiële drempels. Inkomen mag in Vlaanderen geen rol spelen bij de vraag of een jongere verder studeert. Kennis geraakt op die manier wijd verspreid over de samenleving, waardoor we er samen de vruchten van plukken.

Ideologische keuze

Dat staat nu op de helling. Elke maatregel die de groei van het aantal studenten hoger onderwijs verder afremt en kansen voor onze jeugd wegneemt, zet onze maatschappij

een paar stappen achteruit. Amerikaans onderzoek wijst uit dat elke drempel voor de toegang tot hoger onderwijs een direct maatschappelijk effect heeft.

Ooit was onderwijs de motor van de American Dream, maar vandaag behaalt slechts één op de vijf jongeren in de VS een hoger diploma dan zijn ouders. Meer zelfs, één op de vijf tui- melt naar beneden op de opleidings- ladder en gaat van school met een la- ger diploma dan zijn ouders. Slechts 44 procent van kinderen uit minder gefortuneerde gezinnen schrijft zich in aan een universiteit, tegen 80 pro- cent voor de rijken. Heel wat talent blijft dus onbenut, sociale mobiliteit hapert en de onderwijskloof wordt een diepe maatschappelijke kloof.

Dat het anders kan, toont Scandina- vië. In Noorwegen, Finland, Dene- marken en Zweden heeft een kind met laaggeschoolde ouders bijna

evenveel kans om verder te studeren als een kind met middelgeschoolde ouders. Ook daar hebben kinderen met hooggeschoolde ouders nog al- tijd een voorsprong bij hun geboor- te, maar het verschil is wel vier keer kleiner dan in Vlaanderen. Daar zijn heel wat ver- klaringen voor, onder meer de organisatie van het lager en se- cundair onder- wijs. Daarnaast begrijpen ze in het Hoge Noorden bovenal dat je financiële drempels zo laag mogelijk moet houden. Meer nog, hoger on- derwijs is er gratis. Beweren dat de- mocratisch onderwijs onbetaalbaar geworden is, is dus een vals argu- ment. Het is een ideologische keuze.

Evolueren we verder naar het Angel- saksische model, waar het levenspad van een kind grotendeels vastligt bij

de geboorte? Of kiezen we voor het Scandinavische model, waar kinde- ren en jongeren alle kansen krijgen om zelf dat pad uit te tekenen?

Onze keuze is duidelijk. Een beleid dat minder inzet op het best moge-

Besparen op onderwijs is altijd een foute keuze. Inkomen mag geen rol spelen bij de vraag of een jongere verder studeert

lijke onderwijs voor iedereen ontzegt de volgende generatie kansen. En zeggen dat de Vlaamse regering net beweert de belangen van die volgen- de generatie te willen vrijwaren. Alle reden dus om er eerder te veel dan te weinig in te investeren. Alle reden om juiste keuzes te maken. Anders eindigen we misschien wel met een rekening die klopt, maar met een ge- neratie zonder toekomst. ●●●

MEER FIETSERS EN VOETGANGERS IN BRUSSEL

Van Brussel een nog aangenamere en levendiger stad maken, dat is de ambitie van **Pascal Smet**, die in de nieuwe Brusselse gewestregering opnieuw minister van Mobiliteit en Openbare Werken werd. Hij wil onder meer de stad teruggeven aan wandelaars en fietsers.

"In de stad komen mensen samen. Dat kan niet als iedereen in zijn auto zit"

De mobiliteit in onze hoofdstad is al meer dan tien jaar een van de stokpaardjes van **Pascal Smet**. In 2003 en 2004 was hij er al staatssecretaris voor Mo- biliteit en van 2004 tot 2009 mi- nister van Mobiliteit en Openbare Werken. In die periode zorgde hij al voor een om- mezwaai, die hij nu verder kan afwerken.

"De grote am- bitie van onze regeringsploeg is om van Brussel een meer leefbare stad te maken, die gezonder, veiliger en duurzamer is", legt Pascal Smet uit. "Dat is de krachtlijn van het re- geerakkoord. Om dat te bereiken is het belangrijk om mensen in- spraak te geven en van Brussel een stad voor de mensen te maken."

"Dat heeft enorme implicaties voor de manier waarop we onze stad organiseren. Eigenlijk is het heel simpel: als je veel plaats voor- ziet voor auto's, komen er veel

auto's. Als je veel plaats voorziet voor wandelaars en fietsers, gaan mensen wandelen en fietsen."

"Ik ben tevreden dat er in Brussel de voorbije tien jaar op dat vlak een enorme mentaliteitswijziging gekomen is. Zoals vele andere steden, heeft men hier heel lang de kaart van de auto getrokken. Dat is veranderd. Een levendige, aangename stad heeft wandelaars en fietsers nodig. Een stad is een ontmoetingsplaats, waar mensen samenkomen en waar vanuit die ontmoeting mooie, nieuwe dingen ontstaan. Dat kan niet als iedereen in zijn auto zit."

"Begrijp me niet verkeerd: ik heb niets tegen auto's. Iedereen heeft in zijn leven wel eens een auto no- dig. Maar het evenwicht is lange tijd verstoord geweest. Daarom moeten we de stad opnieuw aan voetgangers en fietsers geven, hen uitnodigen door de publieke ruimte op hun maat in te richten. Alleen zo zullen we meer fietsers en voetgangers aantrekken. En zij doen een stad leven." ●●●

De werven van Pascal

Pascal Smet voorziet een hele reeks werven en aanpassingen om fietsers en voetgangers meer ruimte te geven in de stad. We zetten de belangrijkste op een rijtje.

► Meer plaats voor de fiets

Pascal Smet wil de fiets weer duidelijker zichtbaar maken in het straatbeeld. “Veel wegen hebben al markeringen voor fietspaden en bij veel kruispunten zijn er ook al aparte sassen. Ook de uitleenfietsen van Villo zijn een succes, maar het kan nog beter.”

“Om nog meer mensen op de fiets te krijgen, gaan we nog twee extra zaken aanpakken. Eerst en vooral gaan we aparte rijstroken voor de fietsers aanleggen: die zijn fysiek afgescheiden van de rijstroken voor auto's. Op die manier hopen we de twijfelaars over de streep te trekken.”

“Ten tweede zijn elektrische fietsen volop aan het opkomen en worden ze

steeds beter en goedkoper. In Brussel, waar het soms flink bergop gaat, is een extra steuntje van zo'n elektrische motor mooi meegenomen. Daarom gaan we spreken met de firma die instaat voor de fietsen van Villo, om na te gaan of het technisch en financieel mogelijk is om een deel van het fietsenpark te vervangen door elektrische fietsen.”

► Bewaakte fietsstallingen onder de boulevards van het centrum

Zodra de centrale lanen autovrij worden, zal er veel plaats nodig zijn voor fietsstallingen. “Gelukkig hebben we enorm veel ruimte in het metrostation Beurs. Daarom richt ik daar een bewaakte ondergrondse fietsparkeer in, meteen de eerste in Brussel.

De ruimte is beschikbaar, laten we die gebruiken voor fietsers in plaats van voor winkels. En dat kan snel gaan.”

► De Kleine Ring per fiets

Ook langs de Kleine Ring moet er een afgescheiden fietspad komen. Omdat zich daar veel kantoren bevinden, werken er veel mensen, maar is het er buiten kantoortijd soms dood. Fietsers kunnen de buurten nieuw leven inblazen.

► Nog beter openbaar vervoer

De metro is een van de snelste manieren om zich in de stad te verplaatsen. “Daarom gaan we de metro met de hulp van de gemeenten verlengen, op de as Bordet, in Evere, en Albert,

in het noorden van Vorst. Er zijn weliswaar nog wat onzekerheden over de ondergrondse lagen, maar zodra die uit de weg zijn, kunnen er snel nieuwe tunnels geboord en gegraven worden. We maken ook verder werk van de automatisering die de metro een grotere capaciteit bezorgt.”

► Een skytrain?

Er komt een nieuwe verbinding die het Brusselse Noordstation, via Tour&Taxis en de Heizel, verbindt met het geplande nieuwe voetbalstadion. “Een studie zal nagaan wat de efficiëntste hogerendementslijn wordt voor deze nieuwe verbinding.

Dat kan een metrolijn worden, maar evengoed een skytrain: een kruising tussen een monorail en een metrolijn in de lucht. Zo'n skytrain kan even snel als een metro grote vervoersstromen aan, maar wordt sneller gebouwd en is meer dan twee keer goedkoper. Bovendien is bovengronds openbaar vervoer een stuk positiever voor de leefbaarheid en de uitstraling van een stad.”

► Te voet door Brussel

“Samen met de gemeenten gaan we een meerjarenplan voor de voetgangers opstellen, voor de volgende tien tot vijftien jaar. We baseren ons daarbij op het boek Cities for the People van de toonaangevende Deense stedenbouwkundige Jan Gehl. Gehl vertrekt van het principe dat een mens nood heeft aan een stevige wandeling af en toe. Wie wandelt komt tot rust en vergeet zijn zorgen.” ●

Stadsboulevard vervangt Reyersviaduct

Pascal Smet

deerd door Brussel Mobiliteit werd de knoop doorgehakt. Zodra het viaduct afgebroken is, wordt de Reyerslaan omgevormd tot een stadsboulevard, waar fietsers en voetgangers opnieuw een plaats krijgen naast de auto.

Bij deze keuze hield Pascal Smet rekening met de geplande ontwikkelingen in de omgeving van Reyers. Een van de aandachtspunten daarbij is een doordachte, kwaliteitsvolle inrichting van de openbare ruimte. Zo is principieel beslist om het Meiserkruispunt te ondertunnellen voor auto's en trams, zodat er een nieuw stadsplein kan worden aangelegd. Tegelijk blijft het de bedoeling om het einde van de E40 te versmallen en om te vormen tot een zogenaamde parkway: een groene

Het Reyersviaduct wordt niet verder gerenoveerd, maar verdwijnt definitief. Het maakt plaats voor een stadsboulevard, die de levenskwaliteit in de buurt fors zal verbeteren.

“Zowel voor de verkeersveiligheid als voor de leefbaarheid van de wijk is afbraak van het viaduct de beste optie”, zegt Pascal Smet.

Op 5 augustus liet minister Smet de herstellingswerken aan het viaduct stilleggen, omdat de schade aan de brug groter was dan vooraf ingeschat en de kosten van de renovatie snel opliepen. Op basis van twee scenario's bestu-

“Voor verkeersveiligheid en leefbaarheid is afbraak de beste optie”

toegangsweg tot Brussel met minder rijstroken en veel bomen.

“De kwaliteit van de openbare ruimte is bepalend voor de leefbaarheid van een stad. De auto heeft zijn plaats in de stad, maar fietsen, ontspannen en spelen verdienen die ook. Deze regering heeft de uitdrukkelijke ambitie om daar werk van te maken, en vandaag tonen we dat het ons menens is”, zegt Pascal Smet. ●

SOLO, MAAR NIET ALLEEN

Je ziet ze niet. Je hoort nauwelijks van hen. En toch zijn ze in Vlaanderen goed voor één huishouden op drie, en in onze steden zelfs voor één huishouden op twee.

Nathalie Le Blanc schreef een boek over de onzichtbare groep van alleenwoners, waar ze zelf toe behoort: Solo.

Toen journaliste Nathalie Le Blanc in de Britse krant The Guardian las hoe in de hele wereld steeds meer mensen alleen wonen, wou ze zelf ook een artikel schrijven over dit onderwerp. Algauw bleek dat een artikel niet zou volstaan. Een dik jaar later ligt Solo in de winkel: een openhartig boek waarin Le Blanc uitlegt hoe alleen

wonen een fenomeen is geworden. “Nooit in de geschiedenis woonden zoveel mensen alleen”, zegt Nathalie Le Blanc. “Zowel in Vlaanderen als in Nederland bestaat een op de drie huishoudens uit één persoon en demografen verwachten dat dit aandeel nog zal stijgen.” Die toename wordt deels verklaard door het stijgende aantal relatiebreuken en onze hoge levensverwachting, maar alleen wonen is ook steeds vaker een bewuste keuze.

Kd. Alleenwoners vind je in alle maten en gewichten, in alle leeftijdsgroepen en in alle beroepscategorieën. Is dat de reden waarom ze als groep zo onzichtbaar blijven?

Nathalie Le Blanc | Waarschijnlijk wel. Ze zien zichzelf niet als één groep, terwijl ze toch één cruciaal ding gemeen hebben: ze wonen alleen. Daardoor hebben ze meteen ook andere zaken gemeen: voor zowel een 23-jarige afgestudeerde als een 82-jarige weduwe is het leven duur en soms ingewikkeld, en is de kans op sommige kopzorgen groter.

Kd. Zowat elke bevolkingsgroep heeft tegenwoordige een belangengroep. Waar blijft die voor alleenwoners?

Nathalie Le Blanc | Goeie vraag. In de meeste van onze buurlanden bestaat die al. Zo heeft de Nederlandse belangengroep SISA al succes geboekt door het zorgverlof uit te breiden tot niet-familieleden.

ÉÉN OP DRIE HUISHOUDENS BESTAAT UIT ÉÉN PERSOON, IN DE STAD IS DAT ZELFS ÉÉN OP TWEE

Zo’n belangengroep geeft een groep een eigen gezicht, zodat die niet onzichtbaar blijft. Met wie onzichtbaar is, houdt de politiek geen rekening. Bij de regeringsvorming mag het volledige middenveld op bezoek bij de formateurs, van de Fietzersbond tot de Gezinsbond. De alleenwoners daarentegen, toch een hele grote groep, komen niet aan bod, terwijl zij toch zeer kwetsbaar zijn. Als ik mijn

job verlies, zal niemand anders de boterhammen en de hypotheek betalen. De toetssteen ‘wat zal die maatregel betekenen voor alleenwonenden?’ ontbreekt nog helemaal. Ik denk niet dat het kwade wil is, eerder een kwestie van niet beseffen. Zoals de politiek tot voor een paar jaar ook nauwelijks aandacht had voor eenoudergezinnen. Die extra aandacht voor alleenwoners is echt wel nodig. Bij de besparingen die er aankomen, roept bijvoorbeeld de Gezinsbond meteen alle hens aan dek. Niemand neemt het intussen op voor de belangen van alleenwoners, terwijl de besparingen hen nog harder treffen.

Kd. Hoor ik nu een pleidooi voor een partij van de alleenwoners?

Nathalie Le Blanc | Dat is wellicht een stap te ver. Maar het gaat wel over veel mensen - in absolute cijfers 1,6 à 1,7 miljoen Belgen - die nu nooit gehoord worden.

Een verklaring daarvoor kan zijn dat mensen alleen wonen als een tijdelijke situatie beschouwen. Soms is dat ook zo, maar het is niet omdat het een tijdelijke situatie is, dat je er geen rekening mee moet houden. Het is niet omdat je tussen twee huwelijken in zit dat je het in die periode financieel moeilijk moet hebben. Of dat er geen rekening mee gehouden wordt dat niemand je naar het ziekenhuis of terug naar huis kan brengen. Ik heb het dus zeker niet alleen over de politiek. Het gaat ook over gezondheidszorg, ziekenfondsen, artsen...

Kd. De commerciële sector heeft het anders al goed begrepen: bijna alles kan je nu in eenpersoonsparties kopen.

Nathalie Le Blanc | Dat klopt. Eten is blijkbaar heel ingewikkeld als je alleen

woont. Zo koken veel mensen niet voor zichzelf. Ze kopen kant-en-klare maaltijden, eten op het werk als het kan, en eten dan ’s avonds een boterham met choco. En er is een reden waarom ze nu kip in stukken verkopen, terwijl dat vroeger niet kon. Of probeer maar eens in je eentje een hele bloemkool op te krijgen. Winkels spelen daar op in, door bloemkool in porties te verkopen, maar die kosten wel proportioneel veel. Een diepvries is in elk geval een geweldig ding voor wie alleen woont.

“ALLEENWONERS ZIEN ZICHZELF NIET ALS ÉÉNGROEP, TERWIJL ZE WEL VEEL GEMEEN HEBBEN”

Kd. Zeker als straks de btw omhoog gaat...

Nathalie Le Blanc | Dat wordt voor iedereen een pijnlijke zaak, maar voor alleenwoners nog iets pijnlijker. Alles wat forfaitair is, is heel duur voor alleenwoners. Bijna iedereen die uit een relatie komt, schrikt ervan hoe duur alleen leven is. Als je nog nooit alleen hebt gewoond, dan sta je er niet bij stil dat veel dingen dubbel zo duur zijn als je ze niet met twee kunt betalen.

Kd. Dat geldt zeker ook voor wonen. Nu de woonbonus sterk hervormd wordt, zal het voor alleenwoners nog een stuk moeilijker worden om nog een huis of studio te kopen.

Nathalie Le Blanc | Er zal in elk geval iets moeten veranderen aan de manieren van wonen. Veel projectontwikkelaars beseffen maar al te goed dat de vraag naar kleinere woningen groot is,

omdat zoveel mensen alleen zijn, een kleiner budget hebben en het niet erg vinden om kleiner te wonen.

In het gebouw waar ik woon, zijn heel veel formaten van woningen. De kleinste woningen waren het snelst verkocht. Als je als bank, supermarkt of reisorganisator elke dag klanten over de vloer krijgt, die zeggen, ik wil een kleinere woning, ik wil een half stuk taart of ik wil op vakantie een eenpersoonskamer, dan pas je je aan.

Kd. In je boek schrijf je dat meer mensen alleen zijn gaan wonen omdat ze het zich kunnen permitteren. Als mensen het moeilijker krijgen om rond te komen, door de economische crisis en het rechtse beleid, zullen ze dan weer meer gaan samenwonen?

Nathalie Le Blanc | Dat is nog niet duidelijk. De crisis heeft vooral een invloed op de jongeren. Zij gaan langer thuis blijven wonen. Voor jongeren wordt het moeilijker om vroeg de vleugels uit te slaan. Die groep voelt de crisis heel hard.

Kd. Om daar een mouw aan te passen en jongeren niet de facto in Hotel Mama te laten blijven, stellen wij voor de belastingvrije som op te trekken voor al wie jonger is dan dertig.

Nathalie Le Blanc | Voor jongeren zou dat inderdaad een stap in de goede richting zijn, voor ouderen ligt dat anders. Iemand die op zijn 35ste wil scheiden, zal heus niet langer samen blijven omdat het crisis is. Hij of zij zal ook niet als de bliksem met iemand anders gaan samenwonen.

We moeten voldoende geld hebben om alleen te gaan wonen, maar je kan de redenering niet omdraaien. Het is niet omdat je geld genoeg hebt, dat je ook

NATHALIE LE BLANC

werkt als journalist voor onder meer De Standaard, Libelle en Feeling. Ze woont al heel haar volwassen leven alleen en vindt dat meestal geweldig.

foto Jan Locus

alleen zal gaan wonen. Al is het natuurlijk wel mogelijk dat, als de crisis lang aanhoudt en de besparingen nog drastischer worden, oudere mensen weer bij hun kinderen moeten intrekken. Ik heb ook een 38-jarige man geïnterviewd die na zijn scheiding terug bij zijn ouders moest gaan wonen omdat het financieel niet anders kon.

“HET VOLLEDIGE MIDDENVELD MAG OP BEZOEK BIJ DE FORMATEURS, MAAR NIEMAND NEEMT HET OP VOOR DE BELANGEN VAN ALLEENWONERS”

Daarnaast leven we gelukkig nog altijd in een verzorgingsstaat, met sociale vangnetten die maken dat een periode van tegenslag geen ramp hoeft te worden. Laten we dat vooral zo houden.

Kd. Wat ook opvalt, is dat het percentage alleenwoners in een stad zoveel groter is: het gaat om één huishouden op twee.

Nathalie Le Blanc | Steden zijn erg geschikt om alleen te wonen, omdat je er heel wat faciliteiten hebt. De woningen zijn er ook meer aangepast: je vindt er kleinere appartementen en studio's. Daarnaast is er ook het sociale aspect. Steden hebben meer culturele evenementen en plaatsen waar mensen samen kunnen komen.

Mensen die alleen wonen, doen dat op een soort collectieve manier. Je woont alleen, maar je hebt wel een sociaal leven, bijvoorbeeld in het vrijwilligerswerk of het verenigingsleven.

Dat maakt steden aantrekkelijk: je kan er sociaal zijn als je wilt, maar af en toe ook anoniem.

Ik denk trouwens dat we allemaal in een dorp wonen, alleen ziet dat er anders uit dan het dorp van vroeger. Het is een dorp dat we zelf vorm geven. Terwijl we vroeger allemaal rond de kerktoeren woonden, zijn we nu deel van een vereniging en een vriendengroep. Dat is ook een dorp, waar we evengoed voor elkaar zorgen. Zonder dat iemand van achter de gordijntjes komt kijken...

Kd. Je kunt een jongen uit een dorp halen, maar het dorp niet uit de jongen.

Nathalie Le Blanc | Fundamenteel zijn we heel sociale wezens en dat zullen we altijd blijven. Gelukkig maar. Je merkt het ook aan de opkomst van de sociale media. Je kan daar sceptisch over zijn, maar het blijft een geruststellend fenomeen: wat doen we met al die fantastische technologie? We creëren gemeenschappen en dorpen.

Dat wijst er ook op dat we alleen wonen niet mogen gelijkstellen met afbreken van het sociale weefsel. Ik ben 100 procent zeker dat we ons daar geen zorgen over moeten maken. Al die alleenwoners zijn heel hard bezig met gemeenschap, met vrienden en met hun sociale netwerk. Net omdat ze beseffen dat ze dat nodig hebben, misschien zelfs meer dan mensen die niet alleen wonen. ●●●

Op vrijdag 12 december om 15u wordt Nathalie Le Blanc geïnterviewd door Betty Mellaerts op het Festival van de Gelijkheid, in de Vooruit in Gent.

Solo, Nathalie Le Blanc, De bezige Bij Antwerpen, 320 p.

Oost-Vlaanderen - 3de prijs - Els Van Bosbeke

DE VOLGENDE MAANDEN KUNT U IN HEEL VLAANDEREN NOG GAAN KIJKEN NAAR 'GO SHOOT IT', EEN FOTOWEDSTRIJD VAN CURIEUS OVER GELIJKHEID. ENKELE FOTO'S VINDT U HIER AL.

FOTOREPORTAGE

Limburg - 3de prijs - **Ali Selvi**

Antwerpen - 1ste prijs - **Feije Riemersma**

Brussel - 2de prijs - **Raymond Widawski**

West-Vlaanderen - 3de prijs - **David Vanhauwere**

De nieuwe Vlaamse regering gaat er de komende jaren hard in hakken. Prijsstijgingen voor kinderopvang, voor onderwijs, openbaar vervoer, water en elektriciteit maken van Bourgeois I een echte factuurregering. Het kindergeld wordt niet geïndexeerd in 2015 en er wordt bespaard op welzijn en cultuur. “Voor het eerst in honderd jaar zal er minder welvaart zijn voor de Vlaming”, zegt **John Crombez**. En onze fractieleider staat niet alleen met zijn kritiek...

“Bourgeois I ziet de Vlaming enkel als een lastige kostenpost”

Bij Voka is er applaus, maar daarbuiten kunnen de hakbijloperaties van de nieuwe Vlaamse regering op maar weinig begrip rekenen. Zo kwamen bij de Septemberverklaring 340 verenigingen voor de deuren van het Vlaams Parlement hun bezorgdheid en verontwaardiging uiten. “Dat waren stuk voor stuk mensen die veronturust zijn, die bezorgd zijn. Net als wij”, zegt **John Crombez**.

En de gewone mensen?

“Zij zijn niet de grootbanken, niet de grootrenteniers, niet Voka, niet de

grootaandeelhouders, maar ze vertegenwoordigen wel een groot deel van de Vlamingen. Van jeugdwerk en welzijn, tot allerhande verenigingen die Vlaanderen warm maken. Gewone mensen, die uiteraard iets moeilijker te vatten zijn in percenten en in rendement”, zegt John Crombez, fractieleider in het Vlaams Parlement.

De besparingen worden een drama voor wie het ‘gewoon’ moeilijk heeft en de hardwerkende Vlaming. “De regering-Bourgeois verstopt zich graag achter sociale correcties voor de allerzwaksten in onze samenleving. Maar wat als iemand het ‘gewoon’ moeilijk heeft?

De jarenlange, en terechte roep, dat de middenklassers, de modale gezinnen, de hardwerkende Vlamingen, meer moesten overhouden op het einde van de maand, is volledig verdwenen. Tegen hen zegt de regering: uw belastingen verhogen we niet, alleen uw facturen! Maar het zal de mensen worst wezen waarom ze minder overhouden.”

Omgekeerde herverdeling

De kracht van verandering waar sommigen het zo vaak over hadden, betekent in de praktijk minder welvaart voor heel wat Vlamingen. “Bovendien staan in het regeerakkoord nauwelijks

positieve investeringsbeslissingen. Niet in welzijn, niet in onderwijs en niet in mobiliteit. Blijkbaar is de Vlaming voor de nieuwe regering nog slechts een kostenpost en zijn investeringen in mensen alleen maar lastige uitgaven”, zegt John Crombez.

“Veel van de keuzes die de regering-Bourgeois maakt, gaan om de toekomst en kansen voor kinderen: minder kindergeld, duurder kinderopvang, duurder onderwijs... Je doet een samenleving toch niet bloeien door te besparen op kinderen?”

“Wie geen broeksriem heeft zal de broeksriem strakker moeten aanspannen, terwijl wie al een dikke broeksriem heeft er nog bretellen bij krijgt.

Je doet een samenleving toch niet bloeien door te besparen op de kinderen?

We zullen er alles aan doen om deze omgekeerde herverdeling tegen te houden, want ze is gewoon niet rechtvaardig”, besluit John Crombez. ●●●

Een half pakske slaag
John Crombez in het Vlaams Parlement, tijdens het debat over de Septemberverklaring:

“De bijdrage aan de zorgverzekering verhogen met 100 procent voor iedereen? Voor iedereen behalve voor de groep die het het moeilijkst heeft, want voor die groep verhoogt u de bijdrage niet met 100 procent maar met 150 procent. Hoe gaat u dit in godsnaam uitleggen aan mensen die het moeilijk hebben?”

“De meeste ouders liggen nog niet eens het meest wakker van het kindergeld dat u hen afneemt. Ze hopen gewoon dat ze hun kinderen kunnen bieden wat andere kinderen hebben, dat ze hen niets evidents moeten ontfeggen. Meekunnen op zoekklassen, of nieuwe voetbalschoenen kopen voor het nieuw seizoen. Is dat overdreven luxe? Is dat de hangmat waar graag naar wordt verwezen? Is dat het profitaat dat voor zijn verantwoordelijkheid gesteld wordt?”

“Goed dat u er bent mevrouw Crevits. U heeft duidelijk gezegd dat u er alles aan gaat doen om het inschrijvingsgeld (voor hoger onderwijs) maar met 50 procent te verhogen. Onder de 1.000 euro houden. Dankbaarheid zal uw deel zijn voor dat half pakske slaag.”

HART BOVEN HARD

voor een solidaire en rechtvaardige samenleving

Naarmate de hardvochtige plannen van de factuur-regering-Bourgeois uitlekten, groeide ook het protest ertegen aan. Zo hebben al een paar honderd organisaties en duizenden individuen de eisen van het nieuw burgerinitiatief **Hart boven Hard** ondertekend.

Rondkomen niet evident

foto sp.a

Het gemiddelde gezinsinkomen van ouderen is er de laatste jaren alleen maar op achteruit gegaan, blijkt uit diverse studies.

Tot voor een paar jaar had

nog 66 procent een gemiddeld inkomen van 1.500 euro. Nu is dat gezakt tot 61 procent. Daarmee zitten we op het niveau van Portugal. Rondkomen met 1.500 euro met twee is natuurlijk niet evident. Als er dan nog een hap af gaat voor het openbaar vervoer, dan moet je ergens anders op besparen. Je sociaal leven terugschroeven en thuis blijven, bijvoorbeeld. Voor bijvoorbeeld het vrijwilligerswerk zou dat heel nefast zijn, want heel wat ouderen nemen de bus om vrijwilligerswerk te doen.

Freddy D'Havé (70), leraar op rust

Wie kinderen heeft, wordt gestraft

foto sp.a

“Als schepen van Burgerlijke stand zei ik bij een huwelijk altijd: koop maar veel kinderen, want zij zullen later onze pensioenen betalen. Nu beklaag ik me

dat ik dat gezegd heb. Wie nu veel kinderen heeft, wordt zwaar gestraft door de nieuwe regering. Die gaat ervan uit dat als de rijken het goed hebben, iedereen het goed zal hebben. Wij gaan ervan uit dat als het werkvolk het goed heeft, iedereen het goed heeft.”

Hedwige Verschaeve (64), gepensioneerd

Geen eigen huis

foto sp.a

“Voorlopig woon ik nog bij mijn ouders. Natuurlijk droom ik ervan om ooit een eigen huis te hebben, maar nu de woonbonus hervormd

wordt, moet ik die droom noodgedwongen uitstellen. En dat terwijl het voor CEO's nog makkelijker zal worden om een jacht te kopen...”

Wendy Pattyn (24)
bewakingsagente

Cultuur? Te duur

foto sp.a

“Cultuur en diversiteit verbinden mensen, dat merk ik als bij curieus maar al te goed. Met laagdrempelige projecten halen

soms zelfs mensen uit een isolement. Toch wil de factuurregering-Bourgeois liefst 5 miljard euro op sociaal-culturele zaken besparen. Dat is niet verbinden, maar ontbinden. Wie het goed heeft, zal zich nog altijd alle vormen van cultuur, sport, enzovoort kunnen permitte-

ren, maar als het water je nu al aan de lippen staat, mag je cultuur vergeten. Alleen al door de extra uitgaven voor gas, water en elektriciteit zullen mensen noodgedwongen moeten besparen op cultuur en sport. Als daar bovenop ook nog eens de lidgelden en toegangskaarten duurder worden, gaan we nog meer mensen in een isolement duwen.”

Valentijn Despeghele (34)
landschapsarchitect en
bestuurder van curieus leper

Hart boven Hard verenigt ondertussen een paar honderd organisaties, van kleine verenigingen tot grote koepelorganisaties uit de socioculturele wereld, de welzijnszorg, het jeugdwerk, het onderwijs en de vakbonden. “Hart boven Hard staat voor een solidaire en rechtvaardige samenleving”, zegt initiatiefnemer en cultuurjournalist **Wouter Hillaert**.

“We willen aantonen dat onze bezorgdheid heel breed wordt gedragen. We verenigen mensen die zich zorgen maken over het geplande beleid van de Vlaamse en de federale regering. Ook al zijn we bezorgd over deze sterk doorgedreven besparingen en de impact ervan, toch gaat ons initiatief ver-

der dan onze portemonnee. We verzetten ons tegen een al te economische kijk op onze samenleving en verdedigen gelijkheid, solidariteit en zuurstof voor mensen.”

“Onze bezorgdheid wordt heel breed gedragen”

Een eerste initiatief van Hart boven Hard was het opstellen van een alternatieve Septemberverklaring, die de actievoerders bezorgden aan de nieuwe Vlaamse regering. Lees de verklaring en betuig mee uw steun op www.hartbovenhard.be

Sociale huurder de dupe

foto sp.a

“Het nieuwe beleid voor de sociale woningen dreigt een flinke stap achteruit te worden, zowel voor de huisvestingsmaat-

schappijen als voor de huurders. Zo weten we als huisvestingsmaatschappij nog altijd niet of er voldoende steun zal zijn om de geplande nieuwbouw en de nodige herstellingen uit te voeren. Die steun zal nodig zijn, want we voorzien minder inkomsten. Mensen die beter verdienen en dus meer huur betalen, zullen in de toekomst namelijk moeten opkrassen. Hoe we dat verlies aan inkomsten zullen opvangen, is me nog niet duidelijk. Waarschijnlijk gaan veel maatschappijen niets anders kunnen dan de huurkosten optrekken. Daar worden de huurders dus de dupe van.

Een huurder die vooruit wil in het leven en bijvoorbeeld van halftime voltijds gaat werken, wordt daar ook voor gestraft. Niet alleen zal hij zijn woning niet meer kunnen kopen, waardoor hij op de veel duurdere private markt zijn heil moet zoeken. Hij dreigt ook een andere, duurdere woning te moeten zoeken, waardoor hij alles wat hij extra verdient meteen weer kwijtspeelt. En laat ons niet vergeten dat veel carrières tegenwoordig een jobbeweging maken: als je die nieuwe job weer verliest, mag je weer helemaal opnieuw beginnen.”

Tom Balthazar, voorzitter sociale huisvestingsmaatschappij WoninGent

Alle verenigingen maken zich terecht ongerust. Het water staat hen al vaak aan de lippen en wat doet de regering-Bourgeois? Er nog een emmer water bovenop gooien.

Ingrid Lieten
op deredactie.be

Besparen op welzijn en investeren in oorlogsmachines: dit is een kamikazecoalitie tegen de burger

Politiek filosoof
Bleri Lleshi in Knack

De Vlaamse regering schiet zichzelf twee keer in de eigen voet door de woonbonus af te schaffen.

Sven Damen, vastgoedexpert van de KU Leuven
in P-magazine

Elke verhoging is onaanvaardbaar. Het inschrijvingsgeld staat symbool voor de democratisering van het onderwijs. Het onderwijshoofdstuk van het Vlaamse regeerakkoord is een grote ontgoocheling, want er staat eigenlijk niet veel in. Van alle problemen die de VVS al jaren aankaart, wordt er niet één fundamenteel aangepakt.

Bram Roelant, voorzitter Vlaamse Vereniging van Studenten
in Knack

Aan besparen en het afbouwen van diensten is niets moedigs. Met besparen alleen los je nooit een probleem op, laat staan dat je op die manier ‘verandering’ tot stand brengt.

Frederic Vanhauwaert, algemeen coördinator Netwerk tegen Armoede op De Wereld Morgen

Men heeft de regering-Di Rupo verweten dat ze marxistisch zou zijn. Wel, ik heb de indruk dat de centrum-rechtse regering in wording, of toch bepaalde partijen daarin, vooral een Thatcheriaanse kopie willen maken.

ACV-voorzitter Marc Leemans
in De Standaard

Nooit eerder moest de (cultuur-)sector zo zwaar inleveren. De cultuurwereld is een sector met veel creativiteit, maar met weinig geld. Snoeien heeft er een onmiddellijke impact op productie en werkgelegenheid.

There will be blood.

Bart Eeckhout
in De Morgen

Er wordt gepraat over zuurstof voor bedrijven, maar de zuurstoftoevoer voor mensen knijpt u af. De zuurstof bestaat uit cultuur, verenigingen, onderwijs, kinderopvang... Toevallig de zaken die essentieel zijn om te leven. Toevallig de zaken die mensen gelukkig maken. Toevallig de zaken waar u op bespaart. Vlaanderen bestaat niet louter uit cijfers. Dus, voor u deze cijfers definitief maakt, denk eens aan de mensen. U kent ze wel, die dingen. U heeft ze vast al gezien.

Open brief aan Geert Bourgeois ondertekend door een zestigtal mensen uit de cultuursector:

Het is niet slim van de regering om te besparen op grijze hersencellen. We hebben in Vlaanderen niet veel andere grondstoffen. Er is hier nog geen petroleum gevonden.

KUL-rector Rik Torfs
in De Ochtend

Van het Westen tot het Oosten, van Adinkerke tot Lommel, overal vormen militanten de ruggengraat van **sp.a**. **Hendrik Van Walleghem** uit **Tielt** is zo iemand.

Hendrik Van Walleghem - 57j
Tielt

Sinds zijn 14de maakt Hendrik Van Walleghem deel uit van de socialistische familie. Nu, 43 jaar later, heeft hij er zowat alle wtertjes doorzwommen. Niet alleen in Tielt, maar ook in het naburige Pittem, waar hij lang woonde. “In Tielt hebben we nu een nieuwe generatie en een sterke ploeg”, zegt Hendrik. “Ik ga me dan ook niet als een schoonmoeder moeien. In Pittem is de ploeg nog wat recenter. Daar ben ik een klankbord en een helper achter de schermen.”

Hendrik organiseert ook ‘Fietsen op rollen’ tijdens de ‘Zotte maandag’ in Pittem (begin juli) en de tochten van de wandelclub van de curiosafdelingen Pittem, Meulebeke en Wingene.

“Die activiteiten beschouw ik vooral als mogelijkheden om onze kant van het verhaal te laten horen”, zegt Hendrik. “Want voor sommigen is alles wat nu misloopt de schuld van de socialisten. Neem nu het spoorwegpersoneel. Als je sommigen

mag geloven, legt dat om de haverklap voor een futilliteit het land plat. Dan vertel ik ze het verhaal van een spoorwegbediende die in februari zijn vakantiekaart kreeg. Van dan af begon hij met zijn vrouw de catalogus van Neckerman te doorbladeren. Ze wilden er vroeg bij zijn, want het jaar ervoor was het misgelopen. Begin maart boekte hij een reis naar Side, aan de Turkse Riviera. Een paar weken later werd hij bij zijn baas geroepen. Er waren twee collega's ziek, waardoor hij pas in oktober met vakantie kon gaan. De baas wou wel een briefje schrijven zodat hij zijn vakantie kon afgelasten. Als dat jaar na jaar gebeurt, dan raak je dat wel

eens beu. En als ik dan vraag: zou jij daar ook kwaad voor worden? Dan hoor ik telkens: eigenlijk wel, ja.” Via direct contact kan je dus het best de mensen overtuigen.

Politieke ambities heeft Hendrik niet meer. Wel maakt hij zich nog behoorlijk druk als het over Europa gaat. “De laatste weken bood het weer geen mooi schouwspel, terwijl Europa belangrijker wordt dan ooit. Als je ziet hoeveel Europeanen hier nu al werken, soms tegen hongerlonen, dan zou de eis voor een sociaal Europa, waar de lat voor iederéén naar omhoog gaat, veel luider moeten klinken.” ●●●

foto reporters

Water is geen luxe

Meer dan 30.000 gezinnen dreigen afgesloten te worden van drinkwater, omdat ze hun waterfactuur niet kunnen betalen. “Een kwalijke trend, die zal nog toenemen nu de nieuwe Vlaamse regering beslist heeft om de gratis levering van drinkwater aan gezinnen af te voeren”, zegt **Michèle Hostekint**.

In 2013 steeg het aantal aanvraagdossiers tot afsluiting van drinkwater met 27 procent ten opzichte van het jaar ervoor. “Steeds meer Vlaamse gezinnen kunnen de drinkwaterfactuur niet meer betalen”, zegt Michèle Hostekint. “De vorige Vlaamse regering heeft wel enkele maatregelen genomen, maar het actieplan schiet duidelijk te kort. Er zijn dan ook dringend bijkomende sociale correcties nodig. Water is levensnoodzakelijk en een basisrecht dat we iedereen moeten blijven garanderen.”

“Maar wat doet deze regering-Bourgeois? Net het omgekeerde. Ze beslist om de gratis levering van drinkwater te begraven vanaf 1 januari 2015. De meest kwetsbare gezinnen zijn daar de dupe van. De gevolgen zullen dan ook ernstig zijn. Vlaanderen draait de klok met één pennentrek twintig jaar terug en dreigt enkele tienduizenden gezinnen in waterarmoede te storten.” www.michelehostekint.be

foto reporters

Sport mag geen rib uit je lijf kosten

“Vlaanderen moet een tandje bijsteken opdat gezinnen niet nog meer moeten betalen voor de sportclub van hun kinderen”, zegt Vlaams parlements lid **Rob Beenders**. “Sport mag geen rib uit je lijf kosten.”

Veel sportclubs in Vlaanderen verhogen dit jaar hun lidgeld met tientallen euro’s. Volgens Bloso gaat het om een stijging van 10 tot 15 procent. Daardoor kunnen

steeds meer ouders het lidgeld van hun kinderen niet meer betalen. Rob Beenders, schepen van Sport in Hasselt, is verontwaardigd. “Dit zijn nog maar eens bijkomende kosten voor jonge gezinnen. Het gaat hier misschien maar om een tiental euro’s, maar die mag je optellen bij de schoolrekening, de kosten om verder te studeren, het lidgeld van de scouts, de waterfactuur, de energiefactuur, het busabonnement, cultuurverenigingen, de kinderopvang, het huis en nog zoveel meer. Dit zal voor veel ouders het verschil maken tussen een inschrijving in een sportclub of toch maar een namiddag voor de televisie.”

“Door het nieuwe Vlaamse regeerakkoord zijn de gemeenten niet meer verplicht om een deel van het geld dat ze van Vlaanderen krijgen te reserveren voor sportclubs. Als deze Vlaamse regering echt een laagdrempelige toegang tot sport wil, zal ze meer moeten doen dan er alleen maar op vertrouwen dat gemeenten voldoende middelen voorzien.”

“Sportclubs maken deel uit van het hart van onze samenleving. Ze zorgen voor participatie, maken jongeren trots op wat ze kunnen, geven hen een doel en laten hen in contact komen met andere kinderen uit de buurt. Gaat Vlaanderen daarop beknibben?” www.robbeenders.be

Kerncentrales zijn het probleem, niet de oplossing

Een nieuw incident in onze kerncentrales toont nog maar eens aan dat kern-energie een energiebron van het verleden is. “Om echte energiezekerheid te bieden aan alle gezinnen, bedrijven en investeerders moeten we investeren in hernieuwbare energie, in piekproductie en in kabels voor transport”, zegt **sp.a**-Kamerlid **Karin Jiroflée**.

Het olielek in Doel 4 en vooral de scheurtjes in Doel 3 en Tihange 2 bewijzen dat de kernuitstap meer dan nodig is. Rechtse partijen zaaiden in het verleden al te veel twijfel over die kernuitstap. In 2007 sloot de regering-Van Rompuy (zonder **sp.a**) bijvoorbeeld een protocol om alle kerncentrales tien jaar langer open te houden. In 2012 heeft de regering met **sp.a** de kernuitstap duidelijk opnieuw bevestigd, maar ondertussen gingen vijf kostbare jaren verloren en werd het signaal naar investeerders in nieuwe energie verstoord.

“Het zou dan ook onbegrijpelijk zijn om de timing van de kernuitstap aan te passen of om een nieuwe kerncentrale te bouwen”, zegt Karin Jiroflée. “In dat geval wordt weer twijfel gezaaid.”

www.karinjiroflée.be

foto reporters

Schaf kleefbriefjes af en betaal maximum 6 euro bij de dokter

900.000 Belgen stellen een bezoek aan de dokter uit om financiële redenen. “Elke financiële drempel om naar de dokter te gaan, moeten we afbreken”, zegt **Maya Detiège**. “Daarom stellen we voor om maximaal 6 euro te betalen. Dat kan eenvoudig door kleefbriefjes af te schaffen. Dat is in vele landen al het geval.”

Financiële drempels wegwerken

“Bijna 25 euro moeten ophoesten schrikt veel mensen af. Zeker bij langdurige en intensieve

zorgen dikken zulke voorschotten snel aan, zelfs al krijgen mensen daarna een stuk terug via hun ziekenfonds.”

“Als apotheker zag ik elke dag mensen die me zeiden: welke geneesmiddelen laat ik best vallen, want ik kan ze niet allemaal betalen? Dat gebeurde meermaals per dag en elke keer was ik in shock. Iedereen moet kunnen genieten van onze zorg, zonder onderscheid.”

“Daarom moeten we sociale en financiële drempels absoluut wegwerken. Om te beginnen bij de dokter. Vandaag betaal je bij de dokter 24,48 euro en krijg je daar later 18,48 euro van terug. Door de ziektebriefjes af te schaffen en het systeem te automatiseren, hoeft een patiënt enkel nog 6 euro te betalen, of 4 euro als je een globaal medisch dossier hebt.” www.mayadetiege.be

Milady, of 20 jaar vrouwenrechten

In haar nieuwe boek maakt **Marleen Temmerman** met journaliste Tine Maenhout een stand van zaken op van 20 jaar strijd voor meer vrouwenrechten.

In 1994 werd met de Conferentie van Caïro het startsein gegeven om de strijd voor betere vrouwenrechten op te voeren. Twintig jaar later maken Marleen Temmerman en journaliste Tine Maenhout een stand van zaken op en vertellen waar vrouwenrechten nu eigenlijk echt over gaan. Op basis van verhalen opgetekend in het opvangcentrum voor slachtoffers van geweld van Marleen Temmerman in Kenia, gingen ze op zoektocht naar de historische en culturele wortels die aan de grondslag liggen van geweld tegen vrouwen. “Want vrouwenrechten zijn een stuk complexer dan ze op het eerste gezicht lijken”, zegt Marleen Temmerman. “Pas als die complexiteit ten volle wordt onderkend, kunnen er echt stappen vooruit gezet worden.”

Milady! waar vrouwenrechten echt over gaan
Marleen Temmerman, Tine Maenhout - Lannoo Uitgeverij

We schenken drie exemplaren weg van dit boek.
Mail naam en adres naar info@s-p-a.be
met vermelding van Milady of stuur een kaartje naar
Kd. - Milady - Grasmarkt 105 - bus 37 - 1000 Brussel

Aandacht voor stress of burn-out op het werk

Werkgevers moeten sinds 1 september extra aandacht schenken aan de gevaren van stress en burn-out. “Een goede zaak”, zegt **Monica De Coninck**, die als minister van Werk de regel invoerde. “Ook op de werkvloer moeten we meegaan met onze tijd. Stress en burn-out zijn een steeds groter wordend probleem. Daarom was een grondige aanpak nodig.” Steeds meer werknemers krijgen te maken met stress en burn-outs. Daarom verplicht de wet werkgevers om ook aandacht te besteden aan psychosociale risico’s. “Voor pesten, geweld en ongewenst seksueel gedrag bestond dit al”, zegt Monica De Coninck.

“In ons land alleen al kampen 19.000 mensen met een burn-out. Nog te vaak wordt burn-out weggelachen als plantrekkerij van mensen die liever lui dan moe zijn. Zeer ten onrechte! Het is niet de bedoeling dat de werkgevers bladzijden vol analyses schrijven. Voldoende aandacht besteden aan de problematiek is vaak al meer dan voldoende om problemen te voorkomen.”

www.monicaconinck.be

oost-vlaanderenwest-vlaanderenvlaams-brabantlimburgantwerpenbrusselwest-vlaanderenlimburgvlaams-brabantoost-vlaanderenantwerpenbrusselwest-vlaanderennoost-vlaanderenlimburgantwerpenvlaams-brabantbrusseloost-vlaanderenlimburgbrusselwest-vlaanderennoost-vlaanderenlimburgvlaams-brabantwest-vlaanderenbrusseloost-vlaanderenantwerpenbrusselbrabantwest-vlaanderenbrusseloost-vlaanderenlimburgbrussel

UIT DE PROVINCIES

Neen tegen schaliegas

LUDWIG VANDENHOVE
LIMBURG

sp.a Limburg neemt het niet dat de Nederlandse regering vlakbij de grens schaliegas wil winnen.

Uit buitenlandse onderzoeken blijkt duidelijk hoe schadelijk de ontginning van schaliegas is voor mens en natuur. Schaliegas is geen duurzame manier om energie op te wekken en dus geen goed alternatief voor fossiele brandstoffen.

“In Limburg willen we geen landschap vol boorkraters, geen fracking, geen vervuild grondwater of chemische producten in de bodem, waarvan we niet precies de gevolgen (mogen) weten, en geen extra CO2-uitstoot”, zegt gedeputeerde **Ludwig Vandenhove**.

“Limburg wil geen boorkraters, fracking, vervuild grondwater of bodemverontreiniging”

“Dit staat haaks op het duurzaam en klimaatneutraal beleid dat diverse Limburgse gemeentebesturen en de provincie Limburg voeren. Hopelijk komt men tot de conclusie dat het beter is om te investeren in duurzame energie dan een hypotheek te leggen op

de huidige en toekomstige generaties.”

sp.a Limburg heeft een officieel bezwaar ingediend tegen de plannen van de Nederlandse regering om vlakbij de grens met Belgisch Limburg schaliegas te winnen. Ze heeft ook een infoavond georganiseerd om de inwoners te informeren. **sp.a** Limburg vraagt dat ze hun bekommernissen ook kenbaar maken aan de Nederlandse overheid.

“Dit is nog maar een begin van het protest als Nederland doorzet met deze plannen”, aldus Ludwig Vandenhove. •

.....
Lees het bezwaarschrift van **sp.a Limburg** op www.s-p-a.be/limburg

Draaiboek Dementie pakt dwaalgedrag aan

KURT DE LOOR
ZOTTEGEM

Elke week lopen in ons land vijf mensen met dementie verloren. Een draaiboek helpt hen sneller terug te vinden.

“In België leven ruim 130.000 personen met dementie”, zegt **Kurt De Loor**, voorzitter van het OCMW

van Zottegem. “Tegen 2050 zou dat aantal zelfs verdubbelen. Die mensen leven vaak geïsoleerd. Hun gedrag is niet rationeel, de ziekte is niet zichtbaar en de omgeving reageert onbeholpen.”

Het OCMW van Zottegem en de lokale politiezone hebben een Draaiboek Dementie samengesteld, om dwaalgedrag makkelijker aan te pakken. “Elke week raken vijf mensen met dementie de weg kwijt. Omdat de eerste uren na een

verdwijning zo cruciaal zijn, werkten we dit draaiboek uit voor alle woonzorgcentra en thuishulpdiensten uit de regio. Zo kunnen ze na een verdwij-

Eerste uren na verdwijning cruciaal

ning van iemand met dementie meteen aan een gerichte zoektocht beginnen. Door de juiste informatie op de juiste plaats te bewaren en snel en

efficiënt te handelen kunnen we mensenlevens redden.”

Het Draaiboek Dementie is een eerste concrete actie uit een volledig dementieplan van OCMW-voorzitter De Loor. “Via een brede aanpak willen we dementie beter begrijpen en bespreekbaar maken, zowel in woonzorgcentra als in familiekring. Door een nauwe samenwerking kunnen we het taboe rond dementie doorbreken.” •

Studenten en senioren onder één dak

RUDY CODDENS
GENT

Studenten en senioren onder één dak samenbrengen is één manier om de vergrijzingsgolf het hoofd te bieden.

Gents OCMW-voorzitter **Rudy Coddens**: “We realiseren nieuwe woonzorgcentra en assistentiewoningen, maar wellicht volstaan die niet. Daarom willen we studenten en senioren onder één dak samenbrengen. Het is een oplossing voor studenten en hun ouders

die op zoek zijn naar betaalbare huisvesting, en het haalt senioren uit hun mogelijk isolement. Bovendien ervaren zowel de senioren als de jongeren het sociaal contact en de huiselijke sfeer als belangrijke pluspunten.”

“Heel wat senioren wonen vandaag alleen in een te grote woning. Voor een redelijke huurprijs verbindt de student zich ertoe tijd door te brengen met zijn oudere huisgenoot en kleine diensten te leveren, bijvoorbeeld een wandeling maken, op de huisdieren passen, boodschappen doen of de senior vertrouwd maken met de computer. Het gaat dus niet om professionele thuiszorg.” •

Antwerpse samenaankoop schot in de roos

INGA VERHAERT
PROVINCIE ANTWERPEN

10.000 mensen laten hun belangstelling blijken voor een samenaankoop van zonnepanelen. Na één week zeggen al 600 deelnemers toe.

De samenaankoop van zonnepanelen die gedeputeerde **Inga Verhaert** in de provincie Antwerpen organiseert, is een schot in de roos. “Begin september kregen de eerste deelnemers hun individuele

voorstel. Vervolgens schreven zich in één week tijd al 600 mensen definitief in. Met dat aantal effectief bestelde installaties overtreffen we nu al het aantal zonnepanelen dat vorig jaar in onze provincie werd gelegd! En we zijn nog maar pas begonnen, want we organiseren nog 25 infovergaderingen om alle 10.000 deelnemers te informeren”, zegt Inga Verhaert.

“We zijn blij dat onze samenaankoop de motor zal zijn om de zonnepanelenmarkt weer in gang te zetten. We maken ons sterk dat deze actie de volledige sector ten goede zal komen.” •

Blankenberge krijgt pop-up tuintjes

JURGEN CONTENT BLANKENBERGE
De kuststad wil eigenaars van verwaarloosde panden en braakliggende percelen aanzetten om hun eigendom op te fleuren.

Schepen voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw **Jurgen Content**: “Op meerdere locaties in onze stad bevinden zich leegstaande panden en braakliggende terreinen. We stimuleren de eigenaars om van hun gronden een meerwaarde te maken voor de buurt, tot ze opnieuw bebouwd worden.”

Iedereen die zijn leegstaand gebouw afbreekt en omvormt naar een mooie en onderhouden groene zone of zijn onbebouwd perceel omvormt tot

een stadstuinje hoeft geen leegstandstaks of belasting op onbebouwde percelen meer te betalen. “Wie een pop-up tuin aanlegt, wordt dus niet meer belast.”

Wie onbebouwd perceel omvormt, betaalt geen belasting

“Deze maatregel heeft ook nog een ander gunstig effect”, zegt schepen **Jurgen Content**. “Eigenaars die soms lang geleden twee percelen naast elkaar kochten om een grotere tuin te hebben, betalen vandaag nog altijd een activeringsheffing op het perceel dat dienst doet als tuin. In vele gevallen kan er zelfs niet meer gebouwd worden op dat ‘tuinperceel’. Het is dan ook absurd dat die mensen een belasting op onbebouwde percelen in de bus krijgen. Met deze maatregel maken we daar ook een eind aan.”

Kinderzones wifi-vrij

MICH DE WINTER LEUVEN
Gemeenteraadslid **Mich de Winter** pleit voor het bannen van wifi in alle kinderruimtes.

Steeds meer studies wijzen uit dat jonge kinderen gevaar kunnen oplopen bij langdurige blootstelling aan straling. “De stad Leuven heeft wifi altijd preventief uit de kinderdagverblijven en het basisonderwijs geweerd”, zegt **Mich De Winter**. “Ouders die gebruik maken van onze crèches en scholen kunnen dus gerust zijn. De stad hanteert het motto ‘better safe, than sorry’.”

Veel scholen werken echter steeds vaker met pc’s, digitale borden en tablets. “Het

is perfect mogelijk om mee te zijn met de technologische evoluties en tegelijk het stralingsgevaar uit te sluiten. Veel applicaties en digitaal materiaal hebben na het downloaden ervan geen internetverbinding meer nodig. Als dit wel het geval is, dan kan dit nog altijd via een vaste internetaansluiting.”

De Winter vindt het belangrijk dat niet alleen kinderen in stedelijke voorzieningen beschermd worden. Hij wil in alle Leuvense basisscholen en crèches bewustwording creëren. Een charter kan een eerste stap zijn. “Via dit charter kunnen Leuvense crèches en basisscholen aangeven dat ze deze voorzorgsmaatregelen in acht nemen. Op deze manier kunnen we alle Leuvense baby’s en kinderen beschermen tegen langdurige stralingsblootstelling.”

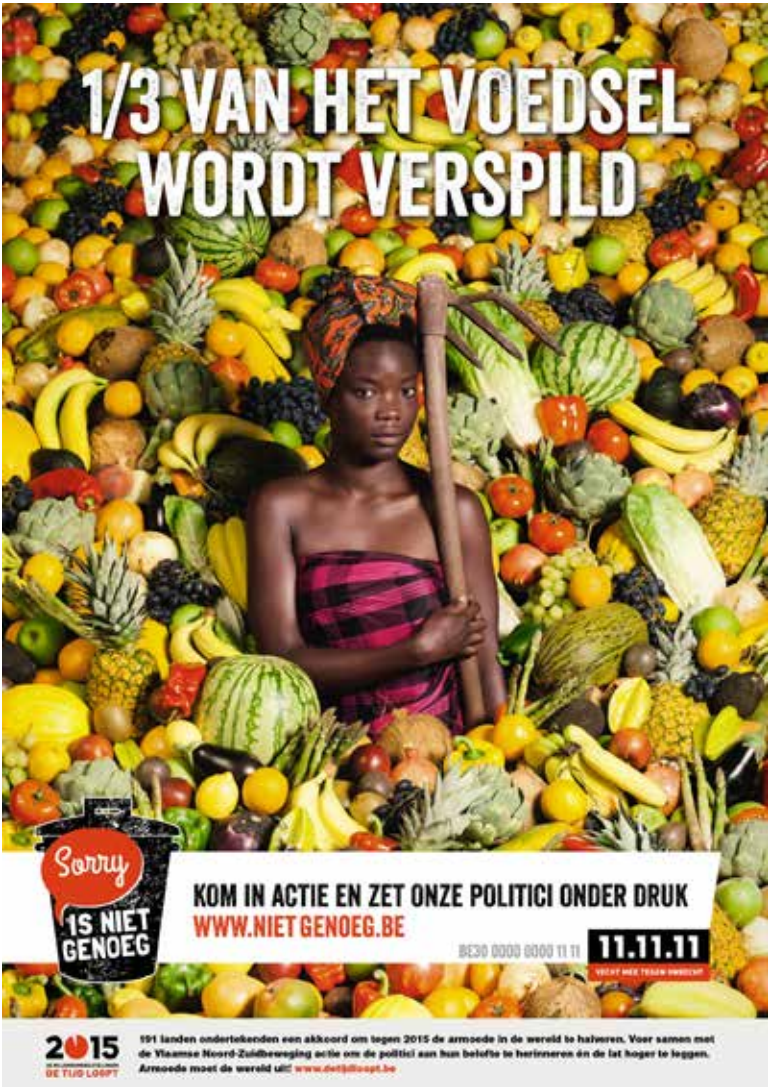
Acht publieke fietspompen

BRUGGE ANNICK LAMBRECHT
Voor fietsers in Brugge zijn platte banden geen probleem meer.

Zowel in de Brugse binnenstad, in Lissewege als in Sint-Michiels komen er acht openbare fietspompen. “Die kunnen door

iedereen gebruikt worden en zorgen voor meer fietscomfort in Brugge”, zegt schepen van Mobiliteit en Sport **Annick Lambrecht**.

“De fietspompen zullen zowel overdag als ’s nachts zichtbaar zijn. Het gaat om handmatige, mechanische fietspompen, die gebruiksvriendelijk en voor elk type band bruikbaar zijn.”

STOP DE VOEDSELVERSPILLING!

Terwijl een op de acht mensen honger lijdt, wordt wereldwijd nog altijd een derde van het voedsel verspild. “Dat is onaanvaardbaar”, zegt **Bogdan Vanden Berghe** van 11.11.11. Met de campagne ‘Sorry Is Niet Genoeg’ doet 11.11.11 een oproep om verspilling te beperken in elke schakel van de voedselketen: van het veld in het Zuiden tot de consument in het Noorden.

foto reporters

1/3 VAN HET VOEDSEL WERELDWIJD WORDT VERSPILD

KOM IN ACTIE OP WWW.NIETGENOEG.BE

Elk jaar gaat een derde van alle eten dat geproduceerd wordt verloren: 1,3 miljard ton voedsel wordt niet opgegeten.

“Voor een deel, en vooral in het Zuiden, gaat het over voedselverlies”, legt **Bogdan Vanden Berghe, algemeen directeur van 11.11.11**, uit. “Voedsel dat om uiteenlopende redenen ongewild uit de voedselketen raakt. Op het veld gaan gewassen verloren door ziektes, plagen of erosie, factoren waar de boeren slecht tegen gewapend zijn. Daarnaast ontstaat voedselverlies vaak door een schrijnend gebrek aan kennis en middelen. Betere wegen, goede opslagplaatsen en sterkere boerenorganisaties kunnen dit verlies tegengaan. Een goede aanpak van deze problemen heeft een directe impact op hun inkomen, onderwijs en gezondheid.”

In het Noorden komen die problemen minder vaak voor. Volgens Vanden Berghe is er hier gewoon sprake van voedselverspilling: “Perfect eetbaar voedsel dat verloren gaat door men-

Elk jaar gaat een derde van
alle eten dat geproduceerd wordt verloren

selijk toedoen of nalatigheid. Het gaat hier dus niet over afval als eierschalen of kiwischillen, maar over gezonde, voortreffelijke etenswaren. Zo vind je in supermarkten geen ‘misvormde’ groenten en fruit, of bieden restaurants vaak veel te grote porties aan. We laten ons verleiden door kortingen of aankoopformules en gooien zelf, als consument, veel voedsel in de vuilnisbak.”

Impact voor het zuiden

Hoewel er genoeg voedsel geproduceerd wordt, lijdt toch nog een op de acht mensen honger. Met minder verspilling en een betere verdeling van het voedsel zou dit anders kunnen.

Vanden Berghe: “Al dat verspilde voedsel kost erg veel geld: 750 miljard dollar per jaar wereldwijd. In Vlaanderen alleen al gooien we jaarlijks gemiddeld 475 miljoen euro voedsel weg. Voor dat eten is water en land gebruikt, zijn er meststoffen ingezet

en is er CO2 de lucht ingegaan. Willen we dat echt?”

“In het Zuiden is de impact evenmin te onderschatten. Hoe meer boeren verliezen door zieke gewassen of te weinig opslagmogelijkheden, hoe kleiner hun inkomen. Bestellingen van supermarkten betekenen voor hen soms het verschil tussen leven of overleven, maar

ook daar is er verlies. De vruchten of groenten moeten beantwoorden aan strakke ethische standaarden en de supermarkten kunnen bovendien hun bestelling op ieder moment opzeggen, zelfs nadat de gewassen al geleverd zijn. De impact hiervan is enorm. Geen inkomen betekent geen of weinig eten, maar ook kinderen die niet naar school gaan, enzovoort.”

“Voedselverspilling zorgt naast economische schade ook voor een hoge belasting van het milieu”, vult **Annuschka Vandewalle**, algemeen secretaris FOS, aan. “Neem daarbij de geleverde arbeid die in het voedsel geïnvesteerd werd en het is helemaal onethisch om voedsel te verspillen.”

Vermijd zelf verspilling

Sorry zeggen voor al die verkwesting volstaat niet. Als consument kunt u heel wat verspilling vermijden door bewust te winkelen en voedsel correct te bewaren.

- Maak met restjes nieuwe maaltijden (soepen, salades, sappen, puree,...) of gebruik bewaarstechnieken zoals opleggen, drogen, invriezen, steriliseren,...
- Onthoud ook dat producten met een datum ‘ten minste houdbaar tot’ nog lang na datum goed kunnen zijn. Gooi ze niet zomaar weg, maar kijk, ruik, proef of ze nog goed zijn.

Zo kan je samen met anderen al 20 procent van de verspilling in de huishoudens tegengaan. Meer tips over hoe u zelf verspilling kunt beperken en de eisen van 11.11.11 op

www.nietgenoeg.be

RESTJESDAG TEGEN VOEDSELVERSPLLING

Ingrid Lieten is niet verrast door de oproep van 11.11.11. Ze is al langer bezig met de aanpak van voedselverspilling.

reldwijde voedselverspilling aan de kaak stellen. Het was een fantastische middag op een zonovergoten dag in hartje Brussel.”

“Maar liefst 224.000 Belgische gezinnen doen een beroep op voedselhulp”, zegt **Ingrid Lieten**. “Terwijl we per inwoner jaarlijks tot 370 kilo perfect eetbaar voedsel weggooien. Daarom organiseerde ik voor de zomer mee een openluchtlunch voor vijfduizend mensen. We bereidden een eenpangerecht op basis van voedsel dat normaal in de vuilnisbak belandt omdat de vervaldatum overschreden is en van resten die door de industriële oogst achterblijven op de akkers. Hiermee wilden we de we-

Volgens Lieten beginnen steeds meer Vlamingen te beseffen dat het anders kan. “We gooien minder gauw iets weg en organiseren al eens een restjesdag bij ons thuis of op het werk. Maar er is nog heel wat werk. Daarom blijf ik wijzen op de gevolgen van verspilling en meehelpen om overschotten te laten terechtkomen bij mensen die het nodig hebben en armoedeorganisaties die ermee aan de slag kunnen.”

www.feeding5k.org

Zelf aan de slag!

Wie zelf aan de slag wil en voedselverspilling wil aanpakken, kan inspiratie opdoen in het boek *Sociaal aan de slag met voedseloverschotten* dat Ingrid Lieten liet maken. Het boek staat vol praktische voorbeelden.

Download het boek gratis op

www.s-p-a.be/boekvoedseloverschotten

MEER betalen voor MINDER openbaar vervoer. Waar is de logica?

Joris Vandenbroucke
Vlaams Parlementslid

De regering-Bourgeois mist elke visie op een toekomstgericht mobiliteitsbeleid, zegt Vlaams Parlementslid **Joris Vandenbroucke**. “Dat bewijzen de zware besparingsplannen bij De Lijn. Met hogere tarieven en minder dienstverlening worden we de auto in gedreven. De logica daarvan ontgaat me. Het openbaar vervoer kan net een hefboom zijn om ons vastlopend verkeer weer vlot te trekken.”

De aankondiging bij de start van Bourgeois I dat het gratis openbaar vervoer voor 65-plussers zal sneuvelen, is slechts het topje van een ijsberg. De Lijn moet de komende vijf jaar 61 miljoen euro besparen, blijkt uit cijfers in De Morgen, het dubbele van wat aanvankelijk gelect werd.

Voor deze factuur zullen jongeren, gezinnen en ouderen integraal opdraaien. Een ronduit asociale keuze. Mobiliteit zet mensen in beweging, schept kansen. Daar bespaar je niet op, daar moet je net in investeren.

Niet meer voor iedereen

Hogere tarieven zullen de goedkope abonnementen verdrijven. De garantie dat iedereen in zijn buurt de bus kan nemen, de basismobiliteit, verdwijnt. Een avond- en nachtaanbod is voortaan een luxe, waar armlastige lokale besturen zelf voor mogen opdraaien. Pech voor de avondwerker, cultuurliefhebber, restaurantbezoeker of fuivende jongere die met het openbaar vervoer naar huis wil.

Investeringen in nieuwe tram- en busverbindingen worden volgens het Vlaamse regeerakkoord beperkt tot wat de vorige Vlaamse regering al besliste. De conclusie van dit besparingsbeleid is duidelijk : bus- en tramgebruikers zullen meer moeten betalen voor minder dienstverlening. De vervoerskosten die nu al zwaar wegen op een gezinsbudget, zullen

“Mobiliteit zet mensen in beweging. Daar bespaar je niet op, daar moet je net in investeren”

verder toenemen, terwijl één op vijf Vlaams gezinnen geen wagen bezit. Voor wie niet in de stad woont, lijkt de bus verleden tijd. De basismobiliteit, de garantie dat iedereen in zijn of haar buurt een bus kan nemen, wordt vervangen door het niet nader omschreven basisbereikbaarheid. Ik doe een gok: wellicht is dat een of ander noodrantsoen in de vorm van een

minimaal mobiliteitsaanbod “voor wie het écht nodig heeft”. Samengevat : alle Vlamingen moeten bijdragen aan het openbaar vervoer, maar dat openbaar vervoer is er voortaan niet meer voor iedereen.

Nul visie

Er is niets op tegen om de schaarse middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. Ook bij De Lijn. Maar botweg besparen op openbaar vervoer is contraproductief en asociaal. Het toenemend autoverkeer zadelt de economie op met torenhoge kosten, verstikt ons in fijn stof en veroorzaakt onaantvaardbaar veel ongevallenleed. Dat verandert je niet van vandaag op morgen, maar laat er toch tenminste een plan zijn, een visie, de ambitie om komaf te maken met een vastlopend mobiliteitsmodel waarin de auto centraal staat. Maar helaas: hogere tarieven voor minder aanbod van De Lijn. Nul visie. Voilà de nieuwe mobiliteit in Vlaanderen. ●●●

Battery running low

Katia Segers, Mieke Hoste en Jurgen Theunissen zijn gestrand op een onbewoond eiland. De batterij van hun gsm is bijna leeg. Ze hebben nog net de tijd om drie berichten te versturen. Het eiland biedt genoeg eten en drinken, dus vragen ze om hun favoriete boek, dvd en cd.

foto reporters

foto sp.a

Katia Segers
Vlaams Parlements lid

Naar **Lev Tolstoj's Oorlog en Vrede** grijp ik altijd terug. Tolstoj is niet alleen een meesterlijk verteller van grote verhalen, maar niemand kan als hij zo raak de mens observeren. Hij toont het grote in het kleine en het kleine in het grote. Dat houdt mij bezig. Ik ben immer nieuwsgierig naar mensen en hun verhaal.

Op mijn vijftiende ontdekte ik dankzij een leerkracht opera. De passie voor (Russische) literatuur en muziek delen mijn echtgenoot en ik. Als ik één opera moet uitkiezen, is het **Jevgeni Onegin** van **Peter Tsjaikovski**. Sommigen doen neerbuigend over Tsjaikovski, als zou hij goedkoop sentimentele muziek geschreven hebben. Zij hebben ongelijk. De briefscène, de aria van Lenski, Tatjana en Onegin's slotduet behoren tot de mooiste muziek die ik ken.

The Last Station vertelt Tolstoj's laatste levensjaar. We volgen hem tot wanneer hij - op de vlucht voor zijn vrouw Sofja - sterft in een station. Het huwelijk van Lev en Sofja was tumultueus en ging kapot onder invloed van de Tolstojanen, Tolstoj's volgelingen. In de film zien we Sofja als een ziekelijk hysterische vrouw. In realiteit was ze zeer intelligent en begaafd. Tolstoj portretteerde haar als een ordinaire verleidster, maar zij rekent op haar beurt met hem af in een boek dat zij schreef (*Een zuivere liefde*). •

foto sp.a

Mieke Hoste
Brugs schepen van Leefmilieu, Dierenwelzijn, Sociaal-culturele verenigingen, Toeristische organisaties en Zeebrugge-bad

Vakantie is voor mij is onder andere een goed boek lezen. Elke keer vertrek ik met een koffer vol boeken. Twee jaar terug las ik een boek dat me enorm bijbleef en ik ondertussen al aan al mijn vriendinnen uitgeleend heb: **Keukenmeiden** van **Kathryn Stockett**. Het boek gaat over zwarte vrouwen in de zuidelijke staten van Amerika in de jaren '60. Vrouwen die het racisme meer dan beu waren. De schrijfster neemt je op een hele leuke manier op sleeptouw en kaart een (actueel) probleem aan.

De cd die ik heel graag zou meenemen is **Le vent nous portera** van **Noir Désir**. Ze bestaan jammer genoeg niet meer, maar deze Franse groep slaagt er nog altijd in om mij kippenvel te doen krijgen. De klanken zijn niet alledaags en toch prachtig. Mocht ik een keuze uit de drie moeten maken, dan neem ik alleen deze cd.

Ik ga zelden naar de bioscoop, maar deze zomer heb ik naar aanleiding van ons evenement Film op het Strand toch een paar keer een goede film gezien. Uitgerust met een flesje wijn en hapjes, met de ondergaande zon op de achtergrond, genoot ik van **Iedereen beroemd**. Deze film benadrukt nog eens hoe het vandaag vooral om het uiterlijke draait. De verpakking is jammer genoeg soms belangrijker dan de boodschap! •

foto sp.a

Jurgen Theunissen
Coördinator Curieus - organisator Festival van de Gelijkheid

I.M. van **Connie Palmen** is met voorsprong het mooiste en meest aangrijpende boek dat ik heb gelezen. Palmen beschrijft haar leven met haar grote liefde Ischa Meier, vanaf hun ontmoeting tot aan zijn plotse dood. De openheid en zin voor detail waarmee ze dat doet, grijpt me echt naar de keel. We proberen al de tweede keer om La Palmen op ons Festival van de Gelijkheid te krijgen. Ooit moet het lukken.

Ook als cd ga ik voor een klassieker: **Sign O' The Times** van **Prince**, het enige perfecte dubbele meesterwerk ooit. Alles klopt aan die plaat: de tijdsgeest, de sfeer, de volgorde van de nummers, het artwork van de hoes, de verschillende stijlen, de bijhorende concertfilm... Tijdlozer is moeilijk te vinden. Er gaat geen week voorbij of ik leg hem op. Op vinyl. En als Prince in de buurt optreedt, ben ik er gegarandeerd bij. Wat hij de laatste jaren maakt, is niet meer helemaal mijn ding, maar zijn live shows, vaak halve marathons, zijn met niks te vergelijken. Er zijn maar weinig bands die niet door hem zijn beïnvloed.

Ik kies **The Great Gatsby**. Of nee, doe maar alles van **Baz Luhrman**. De manier waarop hij van film bijna schilderijen maakt (*Moulin Rouge*, *The Darjeeling Ltd*), daar kan je je tijd op een onbewoond eiland wel aangenaam mee doorbrengen. •

BESTEL VANDAAG NOG DE WENSKAARTEN VAN

FOS

Wens iedereen het beste toe voor het nieuwe jaar met de wenskaarten van **FOS**. Zo steun je onze partners in het Zuiden.

FOS is de Noord-Zuidorganisatie van de socialistische beweging in Vlaanderen. Onze partners in het Zuiden zijn organisaties van mensen die strijden voor hun rechten; voor waardig werk en het recht op gezondheid. Daarin steunen we hen, want de sociale strijd is wereldwijd!

BESTEL VIA
02 552 03 00 * INFO@FOS-SOCSOL.BE * WWW.FOS-SOCSOL.BE
(een pakje van 4 wenskaarten met omslag kost 5€, incl. verzending)

Met '**Hier trek ik de lijn!**' lanceert **zij-kant** een campagne over ongewenst seksueel gedrag door derden op het werk. Van alle werknemers werd 10 procent ooit het slachtoffer van ongewenst seksueel gedrag op het werk, feiten gepleegd door buitenstaanders zoals klanten, patiënten of leveranciers. De vrouwenorganisaties **zij-kant** en VIVA-SVV lanceren daarom de campagne 'Hier trek ik de lijn!', een sensibilisatieactie voor werknemers en werkgevers.

De campagne wordt **gelanceerd op 16 oktober 2014** met een studienamiddag in **De Markten in Brussel**. Deze studiedag brengt werkgevers, personeelsverantwoordelijken en preventieadviseurs samen met experts en 'best practices' van bedrijven die ervaring hebben met de preventie en aanpak van deze vorm van geweld. VDAB, KBC en de dienst Thuishulp verlenen hun medewerking, de organisatie ISW Limits geeft toelichting bij de nieuwe wet over psychosociale risico's op het werk, die op 1 september van kracht werd. De studienamiddag vormt het startschot van de campagne waarmee **zij-kant** en VIVA-SVV tot eind november in elke regio actie voeren.

www.horenzienpraten.be

zij-kant

JONG SOCIALISTEN

**NIUWE WEBSITE
VOOR JONGSOCIALISTEN**

De Jongsocialisten hebben hun webstek grondig overhoop gegoooid. De URL bleef wel dezelfde, zodat u uw bladwijzers niet hoeft aan te passen.

Wilt u ook een plaatsje krijgen op de nieuwe webstek? De Jongsocialisten zijn nog zoek naar '**Vrienden van de Jongsocialisten**', die hen met een kleine financiële bijdrage willen steunen.

Meer informatie via info@jongsocialisten.be

www.jongsocialisten.be

2014-18
100 jaar Grote Oorlog

DE KLEINE GROTE OORLOG

THEATER- EN MUZIEKVOORSTELLING
Tekst Wim Dewulf | Regie Koen De Ruyck
Muziek Yves Meersschaert & Nils De Caster

CC Gildhof in Tielt
vrijdag 24 oktober 2014 om 20u30

CC De Dijk in Sint-Pieters (Brugge)
vrijdag 31 oktober 2014 om 20u00

GC Forum in Wervik
vrijdag 7 november 2014 om 20u00

DC De Zonnebloem in Veurne
maandag 10 november 2014 om 20u00

CC Het Spoor in Harelbeke
zaterdag 15 november 2014 om 20u00

CC De Balluchon in Koekelare
zaterdag 22 november 2014 om 20u00

Zaal Ipso Facto in Oudenburg
zaterdag 29 november 2014 om 20u00

OC De Leege Platse in Beselare (Zonnebeke)
zaterdag 6 december 2014 om 20u00

De kleine grote oorlog is een organisatie van:

Met de steun van:

Dit evenement maakt deel uit van GoneWest, de culturele herdenking van WO I door de Provincie West-Vlaanderen. Meer info op www.gonewest.be

Tickets en info:

www.dekleinegroteoorlog.be - 050 47 18 80

BELBOS - editie twee

curieus laat dit najaar zijn tweede Belbos op de wereld los. Met dit project wil curieus zoveel mogelijk oude gsm's inzamelen.

Slechts 1 procent van alle mobieltjes wordt momenteel gerecycleerd. Daardoor liggen in Vlaanderen meer dan 10 miljoen gsm's in een kast. Die oude toestellen zitten vol kostbare metalen zoals goud, zilver, koper en coltan, die perfect te recyclen zijn. Met de opbrengst van de inzamelacties plant curieus in elke provincie een nieuw bos.

Vorig jaar zamelde curieus in totaal bijna 10.000 oude gsm-toestellen in, goed voor tien voetbalvelden of 5 hectare nieuw bos. Het was de eerste keer dat zo'n groot aantal mobiele telefoons werd ingezameld met een dergelijke actie. Bij de tweede editie, met vanaf oktober inzamelacties over heel Vlaanderen, wil curieus nog beter doen.

www.belbos.be

SAMENAANKOOP GAS & GROENE STROOM

De hoge energiefacturen beu? Doe mee met de groepsaankoop gas en groene stroom en bespaar makkelijk 120 euro tot 240 euro!

Inschrijven kan tot en met 4 november 2014. De veiling (= de groepsaankoop) zelf vindt plaats op 5 november. Nadien krijgt u een vrijblijvend én gepersonaliseerd voorstel. U hebt dan een maand bedenktijd om uw voorstel al dan niet te accepteren.

© reporters

Meer info:

- www.samensterker.be
- stuur je laatste jaarrekening, samen met jouw telefoonnummer en eventueel e-mailadres naar:

Samen Sterker West-Vlaanderen cvba-so

Pathoekeweg 34
8000 Brugge
(info: 050/47 18 80)

Samen Sterker Oost-Vlaanderen CVBA

Speldenstraat 1
9000 Gent
(info: 09/267 85 51)

Samen Sterker Antwerpen

Lange van Ruusbroecstraat 76-78
2018 Antwerpen
(info: 03/285 91 39)

Samen Sterker Limburg

Guffenslaan 108
3500 Hasselt
(info: 011/30 10 90)

cvba Samen Sterker Vlaams-Brabant

Mechelsestraat 70
3000 Leuven
(info: 016/22 41 15)

samensterker